

సనాతన సారథి

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 54

డి సెంబరు 2011

ప్రచురణ తేదీ

సంచిక 12

నవంబరు 23

శీర్షికలు

పుటలు

1. తొలి పలుకు	సం॥	457
2. ఆత్మపరిశోధనే ప్రగతి పథం	భగవాన్ క్రిస్మన్ సందేశాలు	460
3. ఆధునిక ఆధ్యాత్మిక యాత్ర	రెవరెండ్ కానన్ జాన్ రోస్సర్	466
4. 'జన సేవ జనా సుఖ శాంతి సహా'	భగవాన్ జన్మదినోత్సవ సందేశాలు	470
5. జ్ఞాపకాల వందిరి (ధారావాహికం - ద్వితీయ భాగం)	ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్	473
6. అయస్కాంత శక్తి	అవతారవాణి	477
7. నేను స్వామి సన్నిధిలో నేర్చుకొన్న పాఠాలు	ప్రొ॥ ఎమ్. నంజుండయ్య	478
8. దివ్యాకర్షణ శక్తి	పాలగుమ్మి జగన్నాథం	481
9. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (10వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	482
10. 'సేలో ఉన్న అంతరాత్మయే నేను'	వి. విజయసాయి	486
11. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	488
12. పాపము - శిక్ష	చిన్నకథ	493

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ముఖ్య గమనిక

ప్రశాంతి నిలయంలో స్వామి సమాధి చెంత వారి విగ్రహ ప్రతిష్ఠ విషయమై మీ నూచనలను, సలహాలను చైర్మన్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, ప్రశాంతి నిలయం - 515134 వారికి పంపవలసిన గడువును భక్తుల కోరికమేరకు 2011 నవంబరు నెలాఖరు నుండి 2011 డి సెంబరు నెలాఖరువరకు పొడిగించడమైనదని తెలియజేస్తున్నాము.

- శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

తొలి పలుకు

నవంబరు 23న సాయిదేవుని జయంతి ఉత్సవాన్ని అంగరంగ వైభవంగా జరుపుకున్నాము. డిసెంబరు 25న దేవుని కుమారుడుగా కీర్తింపబడుతున్న క్రీస్తు ఏసు జన్మదినం 'క్రీస్మస్'ను ఘనంగా జరుపుకో నున్నాము. సాధారణంగా అన్ని ప్రాంతాల్లోనూ క్రీస్మస్ క్రైస్తవులకు మాత్రమే పరిమితం. అయితే, ప్రపంచంలో మరెక్కడా కనీ వినీ ఎరుగని రీతిలో అన్ని మతాలవారు, అనేక దేశాలవారు కలసిమెలసి క్రీస్మస్ వేడుకలను జరుపుకోవడం ఒక్క ప్రశాంతి నిలయంలో మాత్రమే గోచరించే మహత్తరమైన సన్నివేశం. కనుకనే, ప్రశాంతి నిలయంలో జరిగే క్రీస్మస్ అత్యంత విశిష్టమైనది. క్రీస్మస్ ఒక్కటే కాదు, రంజాన్, బుద్ధపూర్ణిమ తదితర పర్వదినములన్నీ జాతిమతాలకు, భాషాభేదాలకు అతీతంగా అందరూ కలసి జరుపుకోవడం ప్రశాంతి నిలయంలో కనువిందు చేసే కమనీయ దృశ్యం. ఈవిధంగా మానవ సోదరత్వ, దైవపితృత్వ భావన ప్రాతిపదికగా 'వసుధైక కుటుంబ' ఆదర్శాన్ని విశ్వమానవాళి హృదయాలలో పాదుకొల్పి స్వర్ణయుగానికి నాంది పలికారు భగవాన్.

మతాలు వేరైనా మాధవుడొక్కడే అనీ, సర్వమత సమ్మతమే సాయిమతమని చాటే భగవాన్ క్రీస్మస్ సందేశాలలోని కొన్ని భాగాలను ఈ సంచికలో ప్రచురిస్తున్నాము. **“సంకుచిత భావాలతో అపరిమితమైన భగవత్తత్వానికి పరిమితత్వాన్ని ఆపాదించే మతోన్మాదులు బావిలోని కప్పల వంటివారు”** అంటారు భగవాన్. తాము ఏదో ఒక క్రొత్త మతాన్ని స్థాపించడానికి రాలేదని, ఎవరి మత విశ్వాసంలో వారిని స్థిరపరచడమే తమ లక్ష్యమని ఉద్ఘాటించారు. కనుకనే, అన్ని మతాలవారు విశ్వజనీనమైన స్వామి సందేశంపట్ల ఆకర్షితులై, వారివారి ఆరాధ్య దైవాలను స్వామిలో దర్శిస్తూ తమ మతాలపట్ల సరియైన అవగాహనను పెంచుకున్నారు.

“స్వామిని భగవంతుడిగా గుర్తించి, నా ఈ జీవిత కాలంలో వారిని కలుసుకోగల్గడం నా అదృష్టంగా భావిస్తాను” అంటారు రెవరెండ్ కానన్ జాన్ రోన్నర్. ఉత్తర అమెరికాకు చెందిన ఈ క్రైస్తవ పూజారి తాను స్వామిని అవతార పురుషుడిగా గుర్తించి, వారి సన్నిధి చేరుకోవడం **‘ఆధునిక ఆధ్యాత్మిక యాత్ర’**లో చక్కగా వర్ణించారు. ఈ వ్యాసం ‘పుల్ ఫ్లేమ్’ గ్రంథంలోని వ్యాసానికి సంక్షిప్త స్వచ్ఛానువాదం.

దాదాపు నాల్గు దశాబ్దాలు స్వామికి సన్నిహిత భక్తులుగా వారి సన్నిధి భాగ్యాన్ని అనుభవిస్తూ, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థకు కంట్రీలర్ ఆఫ్ ఎగ్జామినేషన్స్ గా అవिरళ సేవలందించిన ప్రొఫెసర్ నంజుండయ్యగారు స్వామి సన్నిధిలో తాను నేర్చుకొన్న జీవిత పాఠాలను పాఠకులతో పంచుకుంటున్నారు. స్వామియొక్క విశాలమైన హృదయాన్ని సంకుచితమైన మనస్సుతో మనము అర్థం చేసుకోలేమని, **‘బాహ్యదృష్టితో స్వామి చర్యలను చూసి మాయలో పడకు’** అని స్వామే స్వయంగా తనను హెచ్చరించారని **‘నేను స్వామి సన్నిధిలో నేర్చుకొన్న పాఠాలు’** శీర్షిక క్రింద వారు తెలియజేస్తున్నారు.

బ్రహ్మసమాజం నుండి సత్యసాయి పరబ్రహ్మ సన్నిధానానికి ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్ గారి ఆధ్యాత్మిక ప్రస్థానాన్ని అత్యంత ఆసక్తికరంగా వివరిస్తుంది ఈ మాసం **‘జ్ఞాపకాల పందిరి’**.

“సమృథ్ చెడినవారున్నారుగాని, నమ్మి చెడినట్టి వారు ఈ లోకాన లేరు, లేరు, లేరు” అన్నారు భగవాన్. తమను సంపూర్ణంగా నమ్మి, తమ ఆజ్ఞను శిరసావహించిన అనన్య భక్తుల యోగక్షేమాలను భగవాన్ ఏవిధంగా చూసుకుంటారో తెలియజేసే అద్భుత సంఘటనలను ఈ మాసం **‘మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి’**లో తెలుసుకుంటారు.

అభిప్రాయ వేదిక

సనాతన సారథి మానవ పత్రిక సత్యసాయిశ్వరుని మానవ పుత్రిక. కనుకనే, “సనాతన సారథి నాకు, భక్తులకు మధ్య వారధివంటిది” అని భగవాన్ ఉద్ఘాటించారు. సనాతన సారథి నెలనెలా అవతార పురుషుని దివ్యవాణిని భక్తులకు చేరవేస్తున్నది. గీత, కృష్ణ పరమాత్మ అభిన్నములైనట్లుగా సాయికి, సాయివాణికి భేదం లేదు.

సనాతన సారథి గత ఐదు దశాబ్దాలకు పైగా భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వరులు తనను వ్యవస్థాపించడం వెనుకగల మహత్తరమైన ఆశయానికి అనుగుణంగా సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక, నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితమై, అంకితమై, భగవానుని రచనామృతాన్ని, వచనామృతాన్ని, లీలామృతాన్ని, భక్తులయొక్క దివ్యానుభవాలను, ప్రశాంతి సమాచారాన్ని, ఇంకా

సాయిసంస్థల కార్యకలాపాలను భక్తులకు తెలియజేస్తూ స్ఫూర్తిని ప్రసాదిస్తున్నది.

ఎప్పటిలాగే ఇకమీదట కూడా సనాతన సారథిని భగవాన్ ఆశయాలను, ఆదర్శాలను, ఆదేశాలను ప్రతిబింబిస్తూ, దేశదేశాలలోని భక్త పాఠకులకు మరింత చేరువయ్యేటట్లుగా తీర్చిదిద్దవలసిన బాధ్యత మనందరిపై ఉన్నది. కాబట్టి, సమకాలీన సమాజం యొక్క ఆధ్యాత్మిక అవసరాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని పాఠకులు ఈ పత్రికపై తమ అమూల్యమైన అభిప్రాయాలను, సూచనలను, సలహాలను ఉత్తరాల ద్వారా లేక ఇమెయిల్ ద్వారా మాకు తెలియజేయ వలసిందిగా కోరుతున్నాము. మీ అభిరుచులకు, ఆకాంక్షలకు అనుగుణంగా పత్రికను తీర్చిదిద్దడానికి మావంతు కృషి చేయగలమని మనవి చేస్తున్నాము. మీరందించే సూచనలను, సలహాలను వీలునుబట్టి ప్రతి నెలా ‘అభిప్రాయ వేదిక’ శీర్షిక క్రింద పత్రికలో ప్రచురిస్తాము.

స॥

అర్ధనారీశ్వర తత్వం

ఈ ఆధునిక యుగంలో అర్ధనారీశ్వర తత్వాన్ని ఎవ్వరూ చక్కగా గుర్తించుకొనలేకపోతున్నారు. ఏ సైంటిస్టులకూడా చక్కగా వివరించి చెప్పడం లేదు. ప్రతి పదార్థము అణువులతో కూడినటువంటిది. ప్రతి అణువునందు ఎలక్ట్రాన్, ప్రోటాన్ అనే రెండు శక్తులు ఉంటున్నాయి. సంస్కృతంలో ఎలక్ట్రాన్ అనేది ఋణ భాగమును, ప్రోటాన్ అనేది ధన భాగమును సూచిస్తాయి. ఎలక్ట్రాన్ స్త్రీ తత్వాన్ని, ప్రోటాన్ పురుష తత్వాన్ని గుర్తింపజేస్తాయి. ఈ రెండింటి చేరికద్వారానే అణువులేర్పడుతున్నాయి. ప్రపంచమునందలి ప్రతి పదార్థము అణువులయొక్క స్వరూపమే. కాబట్టి, ఈ జగత్తు అర్ధనారీశ్వర స్వరూపం అని మన పూర్వీకులు నిర్ణయించారు.

ఈ ప్రకృతిలో ఆకారమును ధరించినవారందరూ స్త్రీలే. భగవంతుడు ఒక్కడే పురుషుడు. ప్యాంటు, షర్టు వేసుకున్నంతమాత్రమున పురుషుడనీ, చీర కట్టుకున్నంతమాత్రమున స్త్రీ అని చెప్పడానికి వీలేదు. దేహమునకు ‘పురుషుడు’ అని పేరు. ఈ పురుషులో నఖశిఖ పర్యంతము సంచరించే చైతన్యమునకే పురుషుడని పేరు. లోపలున్నది చైతన్యము, బయట ఉన్నది జడము. ఈ జడ చైతన్యముల ఏకత్వమే అర్ధనారీశ్వర స్వరూపము. కనుక, ప్రతి మానవుడు అర్ధనారీశ్వరుడే! దేహము - ప్రకృతి (స్త్రీ); చైతన్యము - పురుషుడు (ఈశ్వరుడు). ఈ రెండింటి ఏకత్వముచేతనే మానవత్వము ఏర్పడుతున్నది.

- బాబా

భగవాన్ క్రిస్తున్ సందేశాలు:

ఆత్మపరిశోధనే ప్రగతి పథం

విష్ణువే గొప్పని వైష్ణవులనుచుండ
శంభుండు గొప్పని శైవులనగ
గణపతి గొప్పని గాణపతులు పల్క
శారద గొప్పని చదువరు లన
అల్లా ఘనుండనుచు అల్లితురకలు చెప్ప
క్రీస్తుయే గొప్పని క్రైస్తవులన
బుద్ధుడే గొప్పని బౌద్ధులనుచుండ
మహావీరుడే గొప్పని జైనులనగ
జోరాష్ట్ర గొప్పని పారశీలు చెప్ప
నానక్ గొప్పని సిక్కులనగ

సాయియే గొప్పని బాబా భక్తులు చెప్ప
అందరొక్కటే యని కొందరనగ
సర్వమత సమ్మతంబైన దేవుడాక్కడే
అతడే సత్యము, అతడే ధర్మము
అతడే శాంతియు, అతడే ప్రేమ
ఇంతకన్నను వేరెట్టి ఎఱుకపరతు!

(1996)

జీసస్ పుట్టినప్పుడు ముగ్గురు జ్ఞానులు చేరారు. ఒకరు ఆ బిడ్డను చూసి, “ఇతడు దైవమును ప్రేమించేవాడుగా తయారవుతాడు” అన్నాడు. రెండవ వ్యక్తి, “దైవముచే ఇతడు ప్రేమింపబడతాడు” అన్నాడు. ఇంక మూడవ జ్ఞాని, “దైవమే ఇతడు, ఇతడే దైవము” అన్నాడు. భగవంతుని ప్రేమించేవాడు మెస్సింజర్ ఆఫ్ గాడ్ (దేవుని దూత); భగవంతుని ప్రేమకు నోచుకున్నవాడు సన్ ఆఫ్ గాడ్ (దేవుని కుమారుడు); దివ్యత్వమును ఏకత్వంగా భావించుకొని ఆనందించి నప్పుడు భగవంతుడే అతడు, అతడే భగవంతుడు. కనుక, మొట్టమొదట మీరు భగవంతుని ప్రేమించే దూతలుగా తయారుకావాలి. అప్పుడే “మెస్సింజర్స్ ఆఫ్ గాడ్” అని పేరు పెట్టుకోవడానికి తగిన అర్హత లభిస్తుంది. ... ప్రతి మానవుడు ఒక మెస్సింజర్, భగవంతుడు పంపిన దూతయే. అయితే దూత అనగా ఎవరు? భగవంతుని సందేశమును జగత్తులో ప్రచార ప్రబోధలు చేసేవానికే ‘దూత’ అని పేరు. ఈనాడు ఇటువంటి దూతలు కరువైపోయారు. భగవత్ సందేశానికి విరుద్ధంగా ప్రచారం చేసే యమదూతలు తయారైపోతున్నారు. ప్రతి మానవుడు అవధూత కావాలిగాని, యమదూత కాకూడదు. (1995)

జీసస్ అనేకమంది రోగులకు రోగనివారణ గావించి ఆరోగ్యము చేకూర్చాడు. అన్నపానాదులు లేక అలమటించేవారిని ఆహారమందించి ఆదుకున్నాడు. ఈవిధంగా తోటివారికి సహాయపడటంవల్ల ప్రజలు ఇతనిని మొట్టమొదట భగవంతుని దూతగా భావించారు. అసలు జీసస్ చెప్పాడు, “నేను భగవంతుని దూతను. నేను మాత్రమే కాదు, ప్రతి మానవుడు భగవంతుని దూతయే” అని. తరువాత సాధన సల్పుతూ సల్పుతూ కొంతకాలానికి, “నేను భగవంతుని కుమారుడను” అన్నాడు. చిట్టచివరికి, “నేను, నా తండ్రి ఇరువురము ఒక్కటే” అన్నాడు.

హిందూమతములోని ద్వైత విశిష్టాద్వైత అద్వైత సిద్ధాంతముల అంతరార్థము ఇదే. “నీవు వెలుగులో ఉన్నావు. వెలుగు నీలో ఉన్నది. నీవే వెలుగు” అనే పర్షియన్ మత సిద్ధాంతముకూడా ఇదే. కానీ మానవుడు ఈ సత్యాన్ని అర్థం చేసుకోలేక వీరు క్రిష్టియన్లు, వారు ముస్లింలు, వీరు హిందువులు అని ఈవిధంగా మతభేదాలకు అవకాశము నందించి మానవత్వాన్ని కోల్పోతున్నాడు. ఏసుక్రీస్తు సర్వమత సమన్వయాన్ని ప్రబోధించాడు, సర్వమానవ సమైక్యత కోసం తన దేహాన్నే అర్పితం చేశాడు. (1996)

మతోన్నాదులు ‘బావిలోని కప్పలు’

కరుణయే ప్రధానమని భావించాడు జీసస్. కరుణను, దయను అందరికీ పంచమని బోధించాడు. సర్వ మతముల సారం ఇదే! కానీ మానవులు ఈ సత్యాన్ని గుర్తించుకోలేక నా మతము, నీ మతము అని ప్రత్యేకంగా పెట్టుకొని మతకలహాలను సృష్టిస్తున్నారు.

ఒక బావిలో ఒక కప్ప అనేక సంవత్సరాలుగా నివసిస్తున్నది. ఒక పర్యాయం పెద్ద ఉప్పెన మూలంగా నదిలోని కప్ప ఒకటి వచ్చి ఈ బావిలో పడింది. అది బావిలోని కప్పతో “నీవుంటున్న ‘ఇల్లు’ చాలా చిన్నదిగా ఉన్నదే!” అన్నది. ఆ నదిలోని కప్పకు ఈ బావి చాలా చిన్నగా కనిపించింది. కానీ ఎంతోకాలంగా బావిలో నివసిస్తున్న కప్పకు మాత్రం అది పెద్దదిగానే కనిపిస్తున్నది. బయట నది అనేది ఒకటున్నదని దానికి

తెలియనే తెలియదు. అందుచేత అది తన బావికంటే పెద్దది లేనే లేదని మూర్ఖంగా వాదించింది.

అదేవిధంగా హిందువులందరూ హిందూమతమనే చిన్న బావిలో ఉంటూ అదే గొప్పదని అహంకార పడుతున్నారు. క్రైస్తవులు కూడా క్రైస్తవమతమనే చిన్న బావిలో ఉంటూ దానిని మించినది లేనే లేదని భావిస్తున్నారు. ఈవిధంగా ఎవరికి వారు తమ మతమే గొప్పదని వాదోపవాదములు జరుపుతున్నారు. వీరందరూ బావిలోని కప్పలవంటివారే. (1997)

భగవత్తత్వం అపరిమితమైనది

ఒక పర్యాయం ఒక వ్యక్తి ఐదుమంది గ్రుడ్డివారిని ఒక ఏనుగు వద్దకు తీసుకొని వెళ్ళాడు. వారిలో ఒకడు ఏనుగు కాలును తడిమి, “ఓహో! ఏనుగంటే స్తంభము మాదిరి ఉంటుంది” అని నిర్ణయించుకున్నాడు. రెండవవాడు దాని కడుపును తడిమి, అదొక పెద్ద గోడ అనుకున్నాడు. మరొకడు దాని చెవులను తడిమి, ఏనుగంటే చేటమాదిరి ఉంటుందనుకున్నాడు. ఇంకొకడు దాని తోక పట్టుకొని, పామువలె ఉంటుంది ఏనుగు అనుకున్నాడు. అయితే ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క భాగమును గూర్చి అనుకున్నది నిజమే! కానీ ఒక్క భాగమే ఏనుగు కాదు కదా! అన్ని భాగముల చేరికయే ఏనుగు. అదేవిధంగా, అన్ని మతముల చేరికయే నిజమైన శాశ్వతమైన మతము. భగవత్తత్వం అపరిమితమైనది. అలాంటి అపరిమితమైన తత్వాన్ని మనం విశ్వసించాలి, అనుసరించాలి. (1997)

మతము అనగా....

మానవాభ్యుదయమునకు మార్గదర్శకమైనది మతము. దీనినే ఆంగ్లంలో ‘రిలిజియన్’ అన్నారు. ‘రిలిజియన్’ ఈజ్ టు రియలైజ్” అనగా తెలుసుకొనుటకు తోడ్పడునదే మతము. ఏమి తెలుసుకోవాలి? “నేనెవరు?” ఈ ప్రశ్నకు జవాబు తెలుసుకోవాలి. నేను దేహమా? కాదు, నేను మనస్సా? కాదు, నేను బుద్ధా? కాదు. ఇవేవీ ‘నేను’ కాదు. ఎందుకంటే, “ఇది నా దేహము” అంటున్నావు.

అప్పుడు నీకంటే దేహము వేరుగా ఉన్నది కదా! “ఇది నా కర్చీఫ్” అన్నప్పుడు నీవు వేరు, కర్చీఫ్ వేరు. ఈవిధంగా విచారణ చేస్తూ పోతే దేహము, మనస్సు, ఇంద్రియాలన్నీ పనిముట్లు మాత్రమేనని స్పష్టమవుతుంది.

ఇంక బంధుమిత్రులు, భార్యాబిడ్డలు వీరందరూ మధ్యలో వచ్చి మధ్యలో పోయేవారే. పెళ్ళికి ముందు భార్య ఎవరు? భర్త ఎవరు? పుట్టుకముందు తల్లి ఎవరు? బిడ్డ ఎవరు? ఇవన్నీ అటాచ్మెంట్స్ కాని ప్రేమసంబంధమైనవి కాదు. నీకు, భగవంతునికి మధ్య నున్నది మాత్రమే ప్రేమ అనబడుతుంది. ఈ ప్రేమ నీవు పుట్టక పూర్వం, పుట్టిన తరువాత, మరణించిన తరువాత కూడా ఉంటుంది. అలాంటి ప్రేమను అభివృద్ధి చేసుకోవాలి. కానీ, నీవు కదలిపోయే మేఘములవంటి లౌకిక బంధాలను పెంచుకొని నీ దివ్యత్వాన్ని మరచిపోతున్నావు. ఇదే బిగ్గెస్ట్ పూలిష్మెన్ట్!

అయితే, ప్రాపంచిక సంబంధమైన నీ కర్తవ్యాలను నీవు నిర్వర్తించు, కానీ దేనితోనూ అటాచ్మెంట్ పెట్టుకోకూడదు. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించాడు ఏసుక్రీస్తు. అతని తండ్రి మరణించిన తరువాత తల్లి చాలా బాధపడుతూ వచ్చింది. అప్పుడు ఏసు ఒక పర్వతముపై ఒంటరిగా 12 దినములపాటు కూర్చుని, “ఏమిటీ అటాచ్మెంట్? ఇది ఎక్కడి నుండి వచ్చింది?” అని బాగా యోచన చేశాడు. ఇది మనము పెంచుకునేదేగాని భగవంతుడిచ్చేది కాదని గుర్తించాడు.

ఎవరు తల్లి? ఎవరు తండ్రి? ఎవరు బిడ్డ? “నేను తల్లి నుండి వచ్చాను” అని భావించడం మూఢత్వం. నీవు తల్లి నుండి రాలేదు, Not from mother, through mother. నీవు తల్లిద్వారా వచ్చావు, భగవంతుని నుండి వచ్చావు. అందరూ భగవంతుని బిడ్డలే. ‘బ్రదర్ హుడ్ ఆఫ్ మేన్, ఫాదర్ హుడ్ ఆఫ్ గాడ్.’ ఈ సత్యాన్ని గుర్తించాలి. అదియే నిజమైన సాధన. అంతేగాని, ఊరికే జపఢ్యానములు చేస్తూ కూర్చోవడం సాధన కాదు. (1996)

పళ్ళున్న చెట్టుకే రాళ్ళు!

ప్రేమ నిమిత్తమై మనం ప్రేమించాలి. దైవం నిమిత్తమై మనం ప్రేమించాలి. ప్రేమ ప్రతిబింబమే కరుణ. కరుణ స్వరూపమే జీసస్. ఇతడు బాధపడే జీవులను, దీనులను చూసి ఆదరించేవాడు. ఆనాటి ప్రజలు జెరూసలేంలోని Temple లో జీవులను హింసిస్తూ వచ్చారు. ప్రాణులను హింసించటం, పక్షులను అమ్మటం, వాటిని బలి ఇవ్వటం ఈరకంగా జెరూసలేంలో జరుగుతూ వచ్చింది.

ఇలాంటి హింసలను అరికట్టే నిమిత్తమై జీసస్ అనేకవిధములుగా పాటుపడుతూ వచ్చాడు. పరుల క్షేమం నిమిత్తమై, ప్రాణుల శ్రేయస్సు నిమిత్తమై ఏ మానవుడు అధికంగా శ్రమలు పడుతుంటాడో అలాంటివాడిని ఆనాటినుండి నేటివరకూ కష్టనష్టములు వెంటాడుతూ వచ్చాయి. మంచివారిని ఎప్పుడూ కష్టములు, నష్టములు, దుఃఖములు వెంటాడుతుంటాయి. మత ప్రబోధకులను, మత ప్రచారకులను, మహనీయులను నాటి మొదలు నేటివరకు ఇలాంటి కష్టాలు, బాధలు, నిందలు, నిష్ఠూరములు వెంటాడుతూనే వస్తున్నాయి. దీనిని మనం లెక్కచేయకూడదు. చేసే మంచిపైన విశ్వాసమును పెంచుకోవాలి. దైవవిశ్వాసమును గాఢంగా పెంచుకోవాలి. ఆ ప్రేమతత్వాన్ని మనం అభివృద్ధి గావించుకున్నప్పుడు వీటిని ఏమాత్రం లెక్కచేయము. అట్టి జీసస్ పైన “దేశద్రోహి” అనే నిందను మోపి అతనిని హింసిస్తూ వచ్చారు. కాని, ఎన్ని బాధలు పెట్టినప్పటికీ జీసస్ తన సహజమైన కరుణాతత్వాన్ని మాత్రం కోల్పోలేదు. అంతేకాదు, మంచివారు ఎక్కడున్నప్పటికీ, ఆ మంచితనాన్ని ఎంతమంది ఎన్నివిధాలుగా దాచుటకు ప్రయత్నించినప్పటికీ అది దాగేది కాదు.

“పెద్ద వజ్రమొకటి పెంటలో దొరికిన
విలువ మారదు, దాని వెలుగు పోదు
మంచి గుమ్మడి పండు కంచెలో కాచిన
రుచియు మారదు, దాని చవియు పోదు

గొప్ప నెమలి గ్రుడ్డు కోడి తా పొదిగిన

వన్నె మారదు దాని చిన్న పోడు”

అదేవిధంగానే, గొప్పవారి దివ్య తేజస్సులు, దివ్య ప్రభావములు, దివ్యతత్త్వములు వివిధమైన స్థానములో ఉన్నప్పటికీ, ఎలాంటి పరిస్థితులందు ఉన్నప్పటికీ వాటి విలువ ఏనాటికీ మారదు.

మానవ దేహం ‘చెఱకు’ వంటిది

ప్రేమతత్వాన్ని అనుభవించే నిమిత్తమై మనం అనేక శ్రమలకు ఓర్పుకోవలసి వస్తుంది.

“పిలిచి అడుగ చెఱకు పెట్టునా బెల్లంబు

విప్పిగొట్టి రసము పీల్చుకున్న”

చెఱకును బాధపెట్టడం ఎందుకని ఊరుకుంటే దానిలోని రసము దక్కుతుందా? మన దేహము కూడా మధురమైన ప్రేమతో కూడిన “చెఱకు” వంటిది. ఈ శరీరమునకు అనేకవిధములైన బాధలు కలిగినప్పుడే ఆ దివ్యమైన ప్రేమ మనసుండి ఆవిర్భవిస్తుంది. శరీరమునకు బాధలు కలుగక, మనస్సుకు నొప్పి కలుగక, భావములకు విరుద్ధముగాక దివ్యమైన తత్త్వము మనకు లభించాలంటే ఎలా లభిస్తుంది? “కాలు కదపకూడదు, గడప దాటకూడదు, నయాపైసా ఖర్చు కాకూడదు, కైవల్యం ఒళ్ళో ఉట్టిపడాలి.” ఇదీ ఈనాటి మానవుని భ్రాంతి. భగవంతుని ప్రేమ ఇంత సులభంగా లభించేది కాదు. ఈ ప్రేమ అనే మహా విలువైన రత్నము త్యాగమనే బజారునందు మాత్రమే లభ్యమౌతుంది.

సెయింట్ పాల్ కు జ్ఞానోదయం

మీరు బైబిల్ లో చదివే ఉంటారు. సెయింట్ పాల్ మొట్టమొదట జీసస్ కు మహాశత్రువు. ఇతడు నిరంతరం జీసస్ ను దూషించేవాడు. ఒకనాడు జీసస్ సెయింట్ పాల్ కలలోకి పోయి, “పాల్! నీవు మానవుడవే కదా! నీకెట్టి అపకారమూ చేయని నన్ను దూషించుట మానవుని స్వభావమేనా? నీకేమి అపకారము చేశాను? నీకేమి కీడు చేశాను? ఎందుకు నన్ను దూషిస్తున్నావు? ఇది కేవలం వెళ్ళితనం! నిన్ను

నీవే దూషించుకుంటున్నావు. జాగ్రత్త! జాగ్రత్త! జాగ్రత్త!” అని చెప్పి అంతర్ధానమయ్యాడు. తెల్లవారి లేవగానే పాల్ ఈవిధంగా అనుకొన్నాడు - “భీ...! నేను మానవునిగా పుట్టికూడా తోటి మానవుని హింసించటం, దూషించడం, పరిహసించడం అనేది నా మానవత్వానికే కళంకము. జీసస్ ప్రపంచమున కంతా ఎంతో మేలు చేస్తున్నాడు. పరుల బాధలను చూసి ఆయన సహించుకోలేదు. పరులను ప్రేమించే ఇలాంటి పరతత్వాన్ని దూషించటం ఎంత పాపం!” అనుకొని ఆనాటినుండి అతడు జీసస్ యొక్క భక్తునిగా మారిపోయాడు.

దైవద్వేషులు మూడు రకాలు

అన్ని అవతారములందు భగవంతుడు అందరినీ ప్రేమించినప్పటికీ, వారికెంతో సహాయం చేసినప్పటికీ, ఎన్నో విధములుగా వారిని దరిచేర్చినప్పటికీ ఈ సత్యాన్ని గుర్తించుకోలేక కొందరు వారి స్వార్థము విఫలమైతే భగవంతుని దూషిస్తున్నారు. భగవంతుని దూషించేవారు మూడు రకాలుగా ఉంటున్నారు.

మొదటి రకమువాడు దేవుడంటేనే విశ్వాసము లేనివాడు. నిరంతరమూ వాడు దేవుని దూషిస్తూనే ఉంటాడు. విశ్వాసమే లేనివానికి ప్రేమ ఎట్లు కలుగుతుంది? ప్రేమయే లేనివాడు మానవుడు ఎట్లాతాడు...? కనుక, భగవద్విశ్వాసము లేనివాడు భగవంతుని విమర్శిస్తూ ఉంటాడు.

ఇంక రెండవవాడు ఎలాంటివాడు? తన అభీష్టము నెరవేరనప్పుడు, తన కోరిక విఫలమైనప్పుడు తన సొత్తు భగవంతునికి పెట్టినట్లుగా భావించి భగవంతుని విమర్శిస్తూ ఉంటాడు. “కోరిక తీరినవేళ నను గొప్పగ పొగడుదురోయి, కోరిక తీరకపోతే ఊరక తెగడుదురోయి” - ఇలాంటి అల్పబుద్ధులవారే భగవంతుని దూషిస్తూ ఉంటారు. “ఆశలు కొండంత ఆచరణ అణువంత!” “కొనేది వంకాయ, కొనరడిగేది గుమ్మడి కాయ.” వారు చేసే సాధన చాలా తక్కువ. కానీ తమ అమితమైన కోరికలు విఫలమైనప్పుడు భగవంతుని దూషిస్తూ ఉంటారు.

ఇంక మూడవ రకమువారు ఎలాంటివారు? వారిది వ్యక్తిగతమైన ద్వేషము. ఎదుటివారికి కీర్తి వస్తుంటే వారు సహించుకోలేరు. ఎదుటివారు గొప్ప అభివృద్ధికి వచ్చి సమాజంలో పేరుప్రతిష్ఠలను పొందుతుంటే సహించుకోలేరు. ఇది అసూయా ప్రభావము. అన్ని రోగములకూ మందు ఉందికాని, ఈ అసూయారోగానికి మందేలేదు. కనుక, వ్యక్తిగతంగా అసూయపడేవారే భగవంతుని దూషిస్తుంటారు. ఈ మూడు రకములవారు ఈ జగత్తునందు అమితంగా ఉండటంచేతనే ఈనాడు ఆధ్యాత్మికమన్నా, దివ్యత్వమన్నా, పరమ పవిత్రమైన ప్రేమతత్త్వమన్నా ఎక్కడా విలువ లేకుండాపోతున్నది.

ఆచరణలోని మాధుర్యం

ఒకనాడు సెయింట్ జాన్ ఎక్కడికో వెళ్ళుతుంటే ఒక దేవత “రివిలేషన్” అనే పుస్తకము చదువుతున్న దృశ్యాన్ని చూశాడు. “అమ్మా! నీవెవరు? నీవు చదువుతున్నది ఏమిటి?” అని ప్రశ్నించాడు. “నేను ఒక దేవతను. ఈ పుస్తకములో నా ప్రేమతత్త్వాన్ని గురించి ఉంటుంది” అని ఆమె జవాబిచ్చినది. “ఐతే నాకు ఆ పుస్తకాన్నిస్తావా?” అని జాన్ ప్రార్థించాడు. “తప్పక తీసుకో! ఐతే, దీనిని తినే సమయంలో మాత్రం చేదుగా ఉంటుంది. కాని, జీర్ణించుకున్న తరువాత అతి మధురంగా మారుతుంది” అని దేవత చెప్పింది. దీని అర్థం ఏమిటి? పుస్తకాన్ని తినమనా? కాదు, కాదు, పుస్తకంలో ఉన్న విషయాన్ని ఆచరించి అనుభవించి, ఆనందించి జీర్ణింపచేసుకోవాలి. అదే “తినటము.” ఐతే, దానిని చదివే సమయంలో, ఆచరణలో పెట్టే సమయంలో ఆ దేవత చెప్పినట్లుగా అది చాలా కఠినంగా ఉండినది, చాలా ‘చేదు’గా ఉండినది. కాని, క్రమక్రమేణా అతని వాక్కు నుండి వచ్చే శబ్దము మధురమైనదిగా రూపొందింది. అతడు చూసే ప్రతి దృశ్యమూ మధురముగానే మారిపోయింది... కనుక ఏ భగవంతుని ప్రేమతత్త్వాన్ని పొందాలనుకుంటున్నామో ఆ ప్రేమకు మనం పూర్తిగా అర్పితమైపోవాలి. అట్లుగాకుండా, ప్రేమను డబ్బిచ్చి కొనుక్కున్నట్లుగా

వ్యాపారంలో పోతే ప్రయోజనం లేదు. ఈనాడు భక్తి ప్రపత్తులు “షేర్ హోల్డర్” వ్యాపారంగా ఉంటున్నవి. ఇది షేర్స్ గా ఉండకూడదు, అంతా ఒక్కటిగానే ఉంటుండాలి. ఇందులో పార్ట్ నర్ షిప్ ఏమాత్రమూ ఉండకూడదు. ఈ పార్ట్ నర్ షిప్ తో ఉండే బిజినెస్ ఎప్పుడూ ప్రాబ్లమ్స్ తెస్తూ ఉంటుంది. “నీది కొంత, నాది కొంత” అని భగవద్విషయంలో అనుకోకూడదు. “అంతా నీవే” అన్న స్థితికి వచ్చినప్పుడే ఈ దివ్యమైన ప్రేమతత్త్వం మనకర్థమౌతుంది. ఈ ఆధ్యాత్మిక మార్గమువంటి సులభమైన మార్గము మరొకటి ఈ జగత్తులో కానరాదు. (1993)

ప్రేమతత్త్వం

క్రోధము, ద్వేషము, అసూయవంటి దుర్గుణాలు మనస్సును విషమయం చేస్తాయి. విషమయమైన మనస్సుతో చేసే సర్వకర్మలూ విషమయంగానే రూపొందుతాయి. కనుక మనస్సును ప్రేమమయంగా మార్చుకోవాలి. కానీ మానవునికి ప్రేమంటే ఏమిటో తెలియడం లేదు. తన ఇష్టాన్నే ప్రేమగా భావిస్తున్నాడు. కానీ ప్రేమకు ఇష్టాయిష్టములు లేవు, వాంఛలు లేవు. స్వార్థరహితమైనది ప్రేమ; ఫలాపేక్షరహితమైనది ప్రేమ; ఒకడు మిత్రుడు, మరొకడు శత్రువనే భేదము లేనిది ప్రేమ. ప్రతి సమావేశమునందు నేను ప్రేమను గూర్చి చెబుతుంటాను. కానీ ఈ ప్రేమను ఎంతమంది పాటిస్తున్నారు? ఎంతమంది అర్థం చేసుకున్నారు? ప్రేమ ఉన్న హృదయంలో ద్వేషం కాని, అసూయకాని చేరటానికి వీలే లేదు. ఎందుకంటే, హృదయమనేది ‘సింగిల్ చైర్’. ఇది డబుల్ సోఫా కాదు. మ్యూజికల్ చైర్ కాదు. ఇందులో ప్రేమ ప్రవేశించాలంటే ముందు పవిత్రతను పెంచుకోవాలి. ఏ లోపాలూ లేకుండా భగవంతునికి అర్పితం కావాలి. భగవదర్పిత భావంతో జీవితాన్ని గడపాలి. అదియే ఆనాడు జీసస్ చేసినది. అంతా భగవదర్పితంగా భావించాడు. అతనిని శిలువకు వేసి కొడుతున్న సమయంలో చాలామంది ఏడుస్తున్నారు. అప్పుడు కూడా All are one my dear son, be alike to everyone అన్నాడు.

అన్నీ భగవత్స్వరూపాలే!

ఎవరికి సేవ చేసినా దైవానికే చేసినట్లుగా భావించండి. ఒక భిక్షగానికి చేసినా అది దైవసేవయే. దేవుడు ఆ రూపంలో వచ్చాడని భావించండి. షిరిడీ బాబా తాను భక్తుల ఇళ్ళకు వస్తానని మాటిచి, ఒక ఎనుము రూపంలోనో లేక కుక్క రూపంలోనో లేక పిల్లి రూపంలోనో వెళ్ళి వాళ్ళు చేసినది ఆరగించి పోవడం మీరు సాయి సచ్చరిత్రలో చదివే ఉంటారు. “స్వామీ! మీరు మా ఇంటికి వస్తానని చెప్పి రాలేదే!” అని భక్తులు అడిగితే, “నేను పిల్లిగా వచ్చి భోజనం చేశాను కదా!” అనేవాడు. సర్వరూపములూ తానే, సర్వ

నామములూ తనవే. ఏ రూపంలో వస్తాడో! ఏ నామంతో వస్తాడో! కనుక, అన్ని రూపములను భగవత్స్వరూపములుగా మీరు విశ్వసించాలి. ఆనాడు జీసస్ చెప్పాడు: JOY అనగా లౌకికమైన ఆనందం కాదు. J - Jesus first. O - Others next, Y - Yourself last. అనగా జీసస్‌కు మొదటి స్థాన మివ్వాలి, ప్రపంచానికి రెండవ స్థానమివ్వాలి, స్వార్థాన్ని చిట్టచివరకు నెట్టాలి. అప్పుడే నిజమైన శాశ్వతమైన JOY లభిస్తుంది. పాండవులు కూడా God first, world next, self last అని భావించడంచేతనే అన్నింటిలోను విజయం సాధించారు. (1997)

సర్వమత సమ్మతమే సాయి మతము

ఏ విశ్వాసాన్నీ చలింపజేయడానికి కాని,
సశింపజేయడానికి కాని, నేను రాలేదు!
ఎవరి విశ్వాసంలో వారిని స్థిరపరచడానికి వచ్చాను.
అందువల్ల క్రైస్తవుడు మేల్చిన క్రైస్తవుడుగా,
ముస్లిము మేల్చిన ముస్లిముగా,
హిందువు మేల్చిన హిందువుగా,
బౌద్ధుడు మేల్చిన బౌద్ధుడుగా రూపొందుతారు!

- భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా

భిన్న మతాలను ఉండనీ! అవి అభివృద్ధి చెంది
భగవంతుని వైభవాన్ని అన్ని భాషలలోనూ
వివిధ రాగాలలో గానం చేయనీ!
అదే ఆదర్శంగా ఉండాలి!
సమైక్యతా జ్వాలను ఆర్పివేయనంతవరకూ
మతాల మధ్యగల వ్యత్యాసాలను గొరవించు,
అవి సయుక్తికమైనవిగా అంగీకరించు!

- భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా

ఆధునిక ఆధ్యాత్మిక యాత్ర

ఆంగ్లమూలం : రెవరెండ్ కానన్ జాన్ రోస్సర్

స్వచ్ఛానువాదం : దర్శా సుజాతాశాస్త్రి

(రెవరెండ్ కానన్ జాన్ రోస్సర్, ఎమ్.ఎ.బి.ఇడి. ఎస్.టి.ఎమ్., పిహెచ్.డి., ఎఫ్.సిహెచ్.ఎస్., ఏంగ్లికన్ ప్రీస్టు మరియు కెనడాలోని మాంట్రీయల్‌లో కాంక్వార్డియా యూనివర్సిటీలో తులనాత్మక మతం శాఖలో ప్రొఫెసరు. ఇంటర్నేషనల్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ ఇంటెగ్రల్ హ్యూమన్ సైన్సెస్ (I.I.H.S.)కి వారు వ్యవస్థాపక అధ్యక్షులుకూడా. వీరు అనేక సంవత్సరాలు విస్తృతమైన పరిశోధన చేస్తూ గ్రంథాలు రచిస్తూ మనో వైజ్ఞానిక పరిశోధనా విషయాలను, మత విషయాలను బోధించారు)

గత రెండు సంవత్సరాల కాలంలో నేను, నా భార్య స్వామివారి ఆధ్యాత్మిక పరిధిలోకి రావడం జరిగింది. ఉత్తర అమెరికాలో నివసించే ఒక క్రైస్తవ పూజారి, భారతదేశంలోని ఒక 'అవతార పురుషుడిని భగవంతుడిగా గుర్తు పట్టడం, వారికి సన్నిహితంగా రావడం అన్నది పూర్తిగా స్వామి మహిమవల్లనే జరిగింది.

భగవంతుని సామ్రాజ్యం మనలోనే ఉన్నదని జీసస్ చెప్పారు. అదే దైహిక, మానసిక, ఆత్మపరమైన పరిపూర్ణత్వం. స్వర్గతుల్యమైన ప్రశాంతి నిలయం మనకు ఈ పరిపూర్ణత్వాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. సనాతన ధర్మము, బైబిలుకూడా ఈ పరిపూర్ణత్వాన్నే బోధిస్తాయి. మన జీవితంలో మనము చేసే పనులన్నీ మనను ఈ భగవంతుని సామ్రాజ్యంవైపుగా తీసుకుని వెళ్ళేటట్లు ఉండాలి.

పాశ్చాత్య దేశాలలోని ఆధునికులు ఈ ప్రాచీనమైన ఆధ్యాత్మికతను గురించి చాలా అజ్ఞానంలో ఉన్నారు. స్వామివారి సేవకార్యక్రమాలన్నీ మనకు ఈ ప్రాచీన ఆధ్యాత్మికత పరంగా స్ఫూర్తిని అందజేస్తాయి. ఇదే విషయమై నేను స్వామివారికి ఒక లేఖ వ్రాశాను. స్వామివారిని భగవంతుడిగా గుర్తించి, నా ఈ జీవిత

కాలంలో వారిని కలుసుకోగలగడం నా అదృష్టంగా భావిస్తాను.

ప్రొ|| వి.కె. గోకాక్ గారు 1976లో కెనడా దేశం వచ్చినప్పుడు నేను వారిని కలుసుకోవడం తటస్థించింది. తను స్వామివారిగురించి వ్రాసిన గ్రంథం ఆయన నాకు బహుకరించారు. 1977 మార్చి నెలలో నేను, నా భార్య 'యోగా, సైకిక్ డిస్కవరీస్' అను విషయంమీద బెంగళూరులో జరుగుతున్న సమావేశానికి హాజరయ్యాము. అప్పుడే మా ఇన్స్టిట్యూట్‌లోని డా|| కార్లెస్ ఒసిస్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారిగురించి నాతో ముచ్చటించారు. స్వామివారు భగవంతుని అవతారమని డా|| ఒసిస్ విశ్వాసము. అదే సమావేశంలో ఆర్గనైజరు స్వామివారు ఒక ఇండ్రజాలికుడు మాత్రమే అని చెప్పగా, స్వామివారు మూర్తిభవించిన భగవంతుని శక్తియని, అవతారమనీ నేను ప్రసంగించాను. ఈవిధంగా నేను ఆర్గనైజరు మాటలను ఖండించడము మర్యాద కాకపోయినా, స్వామివారి దివ్యత్వం తెలుసుకున్న నేను ఆ ఆర్గనైజరు విమర్శలను వింటూ మౌనంగా ఉండలేకపోయాను.

ఆ తర్వాత మేము కెనడా తిరిగి వచ్చిన తరువాత అసలు కథ మొదలైంది. నా భార్య మెర్లీన్ కు కొన్ని

మానసిక శక్తులున్నాయి. మాంట్రీయల్ నగరంలోని మా గృహంలో మేమిరువురమూ కూర్చోని ఉండగా, హఠాత్తుగా మెర్లీన్, “అదుగో సత్యసాయిబాబా! వారి చేతిలో నక్షత్రాలు విరజిముతున్న దండం ఉంది. ఓహో! ఎంత అద్భుతమైన దృశ్యం!” అంది. మెర్లీన్ 6 సంవత్సరాల వయస్సులోనే జీసస్ దర్శనం పొందింది. పెరిగి పెద్దయినాక స్వామి శివానందవారి శిష్యురాలయినది. ఆమె ధ్యాన సమావేశాలు, ఆధ్యాత్మిక సమావేశాలు జరుపుతూ ఉండేది. **1979లో ఆమె జరిపిన ఒక సమావేశంలో మా స్నేహితుడైన శ్రీ బేస్టన్, “నేనొక అద్భుతమైన దృశ్యం చూస్తున్నాను. ఒక భారతీయుడు ఎర్రని పొడుగు అంగీ ధరించి ఇక్కడ ఉన్నారు. ‘అప్రో’ తలకట్టుతో ఉన్నారు” అన్నాడు. (నల్లగా, బుట్టగా ఉన్న ఉంగరాల జుత్తుని ‘అప్రో’ అంటారు) అతను ఇలా చెప్పగానే అక్కడ ఉన్న చాలామంది సంభ్రమాశ్చర్యచకితులై ‘వారి పేరు సత్యసాయిబాబా’ అని చెప్పారు. తరువాత నేను బేస్టన్కు సత్యసాయిబాబావారి పుస్తకం ఇచ్చాను.**

కొన్ని దినాల తర్వాత బేస్టన్ అనారోగ్యంతో బాధ పడుతున్నాడని తెలిసి నా భార్య మెర్లీన్ అతనికి తీవ్రమైన డయాబెటిస్ వ్యాధి ఉందని తెలిపింది. అతను డాక్టరు వద్దకు వెళితే అది నిజమని తేలింది. అయితే, ఈ వ్యాధిని నియంత్రించడానికి అతను వెంటనే ఆస్పత్రిలో చేరాలని వైద్యులు చెప్పారు. బేస్టన్ చాలా భయపడిపోయాడు. తన వస్తువులతో తిరిగి వస్తానని ఇంటికి వెళ్ళిపోయి, అక్కడే ఒక గదిలో తలుపులు మూసుకొని ఉండిపోయాడు. ఆ రాత్రి ఆస్పత్రికి వెళ్ళలేదు. అయితే, ఆ రాత్రి ఏమి జరిగిందో అతను మాకిలా వివరించాడు:

“స్వామి పుస్తకం తీసికొని నేను గదిలోకి వెళ్ళాక వారిని నేను చాలా ఆర్తితో ప్రార్థించాను. సమయం గడిచినకొలదీ నాలో ఆందోళన మాయమై శాంతి నిండిపోయింది. చాలా ఆరోగ్యవంతంగా ఉన్నట్టు అనిపించింది. ఎవరో నా వద్దనే ఉండి నన్ను రక్షిస్తున్న అనుభూతి. అలాగే నిద్రపోయాను. మర్నాడు పొద్దున్న లేవగానే స్వామివారు నా ప్రార్థన ఆలకించారని నాకు

నమ్మకంగా అనిపించింది.” ఆ తర్వాత అతను ఆస్పత్రికి వెళ్ళి మళ్ళీ పరీక్షలు చేయించుకున్నాడు. ‘అతి తీవ్రమైన డయాబెటిస్’ వ్యాధి మటుమాయమైంది.

నా భార్య మెర్లీన్ అధికమైన పనితో విశ్రాంతి లేక బాగా అలసట చెందుతూ ఉండేది. ఆమె టారెంట్ నగరంలో టెలివిజన్ కార్యక్రమాలు నిర్వహించాల్సిన సమయం అది. ఆమె బయలుదేరుతూ నన్ను తనకోసం ప్రార్థించమని మరీ మరీ కోరింది. ఆమె కోరినట్లుగానే సరిగ్గా ఆమె చెప్పిన ప్రోగ్రాము వేళలకే నేను చర్చిలో జీసస్ నూ, సత్యసాయిబాబా వారిని ఆమెకోసమై ప్రార్థించాను. అదే సమయంలో సరిగ్గా ప్రోగ్రామ్ లు మొదలయ్యేముందర స్వామి ఆమెకు సాక్షాత్కరించేవారు. ఆమెకు మాత్రమే కనిపించేవారు. ఆమె ప్రోగ్రామ్ లన్నీ విజయవంతం కావడానికి స్వామి తనకు ఎనలేని సహాయం చేశారని మెర్లీన్ నాతో అన్నది. స్వామి అనుగ్రహంవల్లనే తను ఆ ప్రోగ్రామ్ లు చక్కగా నిర్వహించగల్గానని భావించింది. అప్పటినుంచీ మేమిద్దరమూ స్వామిని మా స్నేహితుడిగానూ, రక్షకుడిగానూ భావిస్తూ వచ్చాము.

1979 వేసవిలో నేను ఒక ఆధ్యాత్మిక యాత్ర ఏర్పాటు చేశాను. 35 మందిని నాతో భారతదేశం తదితర దేశాలకు తీసికొని వెళ్ళాలని నిశ్చయించుకొన్నాను. అప్పుడే నేను పనిచేస్తున్న ఒక ప్రాజెక్టుకు, నా భార్య మెర్లీన్ పిహెచ్.డి. పూర్తి అవ్వడానికి కూడా స్వామివారి సహాయం అవసరమైంది. వారికి ఒక లేఖ వ్రాసి తద్వారా ఈ మూడు విషయాలలోనూ వారి సహాయం అర్థించాను. మేము ఈ యాత్రకు బయలుదేరేముందు స్వామి వివిధ వ్యక్తులద్వారా మాకు తోడుగా ఉండి మమ్ములను నడిపిస్తున్నారని అర్థం అయింది.

మేము 35 మందితో కలిసి భారతదేశం చేరాము. కాశ్మీరు, హరిద్వార్, హృషీకేశ్ చూశాము. అక్కడ స్వామి శివానందవారి ఆశ్రమంకూడా దర్శించాము. కలకత్తాలో మదర్ థెరెసాను కలుసుకున్నాము. వారణాసిలో పవిత్రమైన గంగను, పాండిచ్చేరిలో శ్రీ అరబిందోవారి మహాసమాధిని దర్శించాము.

త్రివేంద్రం వెళుతూ ఉండగా ఒక అద్భుతం జరిగింది. మేమందరమూ కలిసి బస్సులో

ప్రయాణిస్తున్నాము. మెర్లీన్ తనకు అనారోగ్యంగా ఉన్నదని తెలిపింది. నేను ఆమె తలమీద చేయి పెట్టి స్వామిని ప్రార్థించాను. పది నిమిషాలలో ఆమె తనకు బాగా ఉందని తెలిపింది. అప్పుడే ఈ అద్భుతాన్ని గమనించాను. మెర్లీన్ దుస్తులమీద విభూతి పరచుకుని ఉంది. మా చుట్టూ విభూతియొక్క దివ్య పరిమళం!

రెండు దినాల తర్వాత మేమంతా పుట్టపర్తి చేరుకున్నాము. నవంబరు 13వ తేదీన మధ్యాహ్నం దర్శనంలో స్వామి మాకు ఇంటర్వ్యూ ప్రసాదించారు. వారు మా దగ్గరగా నెమ్మదిగా నడచి వస్తుంటే, ఆనందం పట్టలేక నేను ఒక క్రైస్తవ భక్తి గీతాన్ని పాడటం మొదలుపెట్టాను. మా గ్రూపులోని వారందరూ నాతో గొంతు కలిపారు. స్వామి మా ముందరికి వచ్చి నిల్చున్నారు. పాట పూర్తి కాగానే 'చాలా సంతోషం' అని పలుమార్లు అన్నారు.

మమ్ములనందరినీ ఇంటర్వ్యూ గదిలోపలికి వెళ్ళమని సైగ చేశారు. చిన్నదిగా ఉండటంతో మేమంతా సద్దుకుని కూర్చోవలసి వచ్చింది. 'గది చిన్నది కానీ, హృదయం విశాలం' అన్నారు స్వామి. నన్ను 'వాట్ డు యు వాంట్ సార్?' అని అడిగారు. నా హృదయం మీద చేయిపెట్టి, 'ఆధ్యాత్మిక సామ్రాజ్యాన్ని నా హృదయంలోకి తీసికొని రండి' అన్నారు. స్వామి మా అందరితోనూ మాట్లాడారు. మా గ్రూపులోని వివిధ వ్యక్తులతో మాట్లాడుతూ వారి గురించిన వివరాలు, వారి వివిధ సమస్యలు తానే చెప్పి తన సర్వజ్ఞత్వాన్ని వ్యక్తం చేశారు. తన తలమీద చేయి పెట్టి ఆశీర్వాదించమని మెర్లీన్ స్వామిని మనస్సులోనే ప్రార్థించింది. స్వామివారు సరిగ్గా అలాగే ఆమె శిరస్సుపై చేయిపెట్టి ఆశీర్వాదించారు. జోస్ జా ఒక బంగారు గొలుసును స్వామిచేత స్పృశింపజేసి ఆశీస్సులు అందుకున్నారు. స్వామి విభూతి సృష్టించి కొంతమందికి ఇచ్చారు. కొంతమందికి ఫోటోలమీద సంతకం చేసి ఇచ్చారు. కెమేరాలు ఉన్నవారిని ఫోటోలు తీసుకోమన్నారు.

మర్నాడు జోస్ తన జేబులోంచి గొలుసును బయటికి తీయగానే అది విరిగిపోయి ఉంది. "స్వామీ,

ఆశీర్వాదించమంటే గొలుసును విరగ్గొట్టారే” అని ఆయన నవ్వులాటగా గట్టిగా అన్నారు. రెండ్రోజుల తర్వాత బెంగళూరులో జోస్థా గొలుసును బాగు చేయించేందుకు కంసాలి గురించి అడగసాగారు. అందరూ తలొక మాటా చెప్తుంటే ఆయన భార్య మరియు ఆ గొలుసును తన చేతిలోకి తీసుకొంది. అప్పుడు ఆమెకు తన చేతిలో ఏదో శక్తి ప్రవహించినట్లు అనిపించింది. ఆమె గొలుసును పరీక్షగా చూసింది. ఆశ్చర్యం! గొలుసు విరిగినచోట అతుకు వేసి చక్కగా ఉంది. ఆ సంఘటన తర్వాత మరియు, జోస్థాకూడా స్వామివారికి పరమ భక్తులైపోయారు.

1979 నవంబరు 18 ఆదివారం నాడు మేమంతా స్వదేశం తిరిగి వెళ్ళడానికి బెంగళూరు విమానాశ్రయం చేరుకున్నాము. హఠాత్తుగా స్వామివారియొక్క విభూతి దివ్య పరిమళం మా చుట్టూటా వ్యాపించింది. మా గ్రూపులోని వారంతా ఈ అనుభూతి పొందారు. ఈవిధంగా స్వామి మాకు వీడ్కోలు చెప్తున్నారని మేము గ్రహించాము.

పది దినాలపాటు ఈజిప్టు దేశంలో పర్యటించి తర్వాత మా మా స్వదేశాలు చేరుకున్నాము.

కెనెడా చేరుకున్నాక నేను, నా భార్య, జోస్థా, వారి భార్య మరియు - మేమంతా కలిసి ‘హ్యూమన్ సైన్సెస్ ఇన్స్టిట్యూట్’ వివిధ ప్రదేశాల్లో ఏర్పాటు చేయడానికి కృషి చేశాము. ఈ సాధనలో మాకు స్వామివారు చాలా అద్భుతాలు చవి చూపించారు. స్వామివారి భక్తుడైన డా॥ బెనిటో రేయన్ ను మా ఇన్స్టిట్యూట్ కి చైర్మన్ గా పెట్టుకున్నాము.

మనం సంకల్పించుకున్న కార్యాలు సఫల మవ్వాలంటే మనందరికీ కూడా అనన్యమైన స్వామి వారి సహాయమూ, వారి దేవదూతల సహాయమూ కూడా చాలా అవసరం. వివిధ సాధనలు సల్పుతూ మనమందరమూ భగవానుని అనుగ్రహం అందుకోవడానికి అర్హతను సంపాదించుకుందాం.

ఒక క్రైస్తవ పూజారిగా ఉంటూ నేను ఒక ‘హిందూ గురువు’ మీద ఇంత విశ్వాసం పెంచుకోవడం మీకు

వంతగా అనిపించవచ్చు. అయితే నేను కేవలం క్రైస్తవ పూజారిని మాత్రమే కాదు, స్వామి కేవలం ఒక హిందూ గురువు మాత్రమే కాదు. మనమెవరమూ కూడా ఏదో ఒకటే అయి పరిమితమైనవారిగా ఉండకూడదు. భగవంతుని సేవ చేస్తూ ఒక విశ్వమానవునిగా రూపొందాలన్నది నా ఆశయం. స్వామివారు ఎల్లప్పుడు విశ్వమానవునిగానే ఉన్నారు. వారు రూపుదాల్చిన భగవంతుడు కదా!

కొంతమంది స్వామివారు చేసే అద్భుతాలను కూడా సందేహించవచ్చు. అయితే, క్రైస్తవుడిగా నేను చెప్తున్నాను. మోసెస్, ఎలైజా, జీసస్ కూడా ఇటువంటి అద్భుతాలను ప్రదర్శించారు. వారివలెనే స్వామికూడా భగవంతుని సామ్రాజ్యంవైపు దారిచూపడానికి మాత్రమే చేశారు మరియు భగవంతుని ప్రకృతియైన ప్రేమను ప్రకటించడానికి, తమ రక్షణను ప్రకటించడానికి కూడా.

మా క్రైస్తవులమంతా, ‘స్వర్గంలోవలెనే తమ సామ్రాజ్యం భూమిమీదకు తీసికొని రండి’ అని ప్రతి దినం ప్రార్థిస్తూ ఉంటాము. ఈ ప్రార్థనతో ప్రతి క్షణం మన హృదయాల్లో భగవంతుని సామ్రాజ్యం స్థిరపడుతుంది. పాశ్చాత్యులు ఈ దైవశక్తిని గుర్తించ లేకుండా ఉన్నారు. ఎవరైనా సరే ఈ దైవశక్తిని గుర్తించి ప్రార్థిస్తే వారికి ఆ దైవశక్తి అనుభవంలోకి వస్తుంది.

భగవంతుని దివ్యశక్తితో కలిసి అడుగులు వేస్తేనే మనం భగవంతుని సామ్రాజ్యానికి చేరగలము. భగవంతుడు భారతీయుడుగా అవతరించాడు. ఆ అవతార పురుషుడే మననందరినీ తన సామ్రాజ్యానికి చేర్చగలడు. “ప్రతి క్రైస్తవుడు ఆదర్శ క్రైస్తవుడుగా, ప్రతి హిందువు ఆదర్శ హిందువుగానూ, ప్రతి ముస్లిం ఆదర్శ ముస్లింగానూ దైవాన్ని ప్రార్థించేటట్లు చేయడమే నా ఆశయం” అన్నారు స్వామి అనేక సందర్భాల్లో. అందుచేతనే నేను క్రైస్తవ పూజారిగానే ప్రార్థిస్తాను, “ప్రభూ! స్వర్గంలో ఉన్నట్లుగానే తమరి సామ్రాజ్యం భూమిమీద కూడా స్థిరపరచండి. సదా మీ సంకల్పమే నెరవేరుగాక!” ఆమెన్!

✽

‘జన సేవ బినా నుఖ శాంతి నహీ’

ప్రేమస్వరూపులారా! మానవుడు శాంతిని అనుభవించే నిమిత్తమై జన్మించాడుగాని, పదవుల నేలే నిమిత్తం కాదు. ఎన్ని ఉండినప్పటికీ మానవునికి శాంతి లేకుండా జీవితమే శూన్యము. ఈ జగత్తులో అనేకమంది శ్రీమంతులున్నారు; కోట్లకొలది విద్యావంతులున్నారు; గొప్పగొప్ప పదవుల నేలిన వారున్నారు. కాని, వీరందరివల్ల సమాజానికి కలుగుతున్న ఉపకారమేమిటి? బీదల కష్టాలను తీర్చడానికి వారికి సమయము లేదు. అసలు బీదల పరిస్థితి ఏమిటనే విషయాన్ని ఆలోచించేవారే లేరు. అందరూ ‘షో వర్క్’ చేస్తున్నారేగాని, ‘సోషల్ వర్క్’ చేయడం లేదు..... రాతిబొమ్మను మందిరంలో ప్రతిష్ఠించి దానికి పూజా పునస్కారములు చేస్తున్నావు. ఆ విగ్రహము ఎక్కడిది? నీవు రూపొందించినదే! నీవు చేసిన విగ్రహానికి పూజలు చేస్తున్నావుగాని, నిన్ను నీవు పూజించుకోవడం లేదే! మనిషి రూపంలో ప్రత్యక్షంగా ఉన్న దైవాన్ని పూజించకుండా ఏదో విగ్రహాలను పూజిస్తే వచ్చే ఫలితమేమీ లేదు. (2005)

మీ దేహమును భగవత్సేవలో ప్రవేశపెట్టండి. “దేహమింక నిశ్చలమని నమ్మబోకు మనసా! హరిపాదములాశ్రయింపవే!” హరిపాదములను ఆశ్రయించండి. ఎన్ని బాధలు వచ్చినా లెక్కచేయకండి. దేశానికి మీ చేతనైన సేవలు చేయండి. సేవ చేయడానికి ప్రతి చిన్న అవకాశాన్ని కూడా మీరు వినియోగించుకోండి. దారిలో కనిపించే ముసలమ్మకు సహాయపడడం కూడా ఒక విధమైన సేవనే. “ఈమెకు సహాయపడడంవల్ల నాకేమి లాభం?” అని అనుకోవద్దు. అటువంటి చిన్న సేవలో కూడా పెద్ద ఫలితము ఉంటున్నది. కనుక, మీరు సేవలు చేస్తూండండి. సేవను మించిన సాధన మరొకటి లేనే లేదు. “సేవ బినా నిర్వాణ నహీ.” సేవలు చేయడంలో ఎటువంటి బాధలనైనా మనం లెక్క చేయకూడదు. (2004)

శ్రీమంతులకు, అధికారులకు సేవకులు కొల్లలుగా ఉంటారు. దీనులకు, దిక్కులేక పరితపించేవారికి సహాయము చేసేవారు కానరారు. అలాంటి ప్రజల దగ్గరకు వెళ్ళి మీరే మిత్రులుగాను, బంధువులుగాను వారు భావించేటట్లు మీరు వారికి సేవలందించాలి..... ఆకలితో అల్లాడేవారికి ఆధ్యాత్మికాన్ని చెవిలో పోస్తే, అది వారి చెవిలోకి చేరదు. మొదట వారి ఆకలిని తీర్చండి. అన్నమే వారికి పరమాత్ముడు. అందువలన, అన్నస్వరూపుడైన పరమాత్ముని వారికి అందించండి. బాధలలో ఉన్నవారికి శాంతిస్వరూపుడైన పరమాత్ముని అందించండి. అనారోగ్యముతో పరితపించేవారికి ఔషధమనే పరమాత్ముని అందించండి. ఈవిధముగా, ఎవరు ఏ బాధను అనుభవిస్తుంటారో ఆ బాధ యొక్క

నివారణ రూపంలో పరమాత్ముని వారికి అందించినప్పుడే ఆధ్యాత్మికం కొంతవరకు వారి హృదయములో చేరవచ్చును. దానికి భిన్నముగా ప్రవర్తించినయెడల ఆధ్యాత్మికమునకు బదులు నాస్తికత్వమే బయలుదేరుతుంది. సాయిది కేవలము ఆంధ్ర రాష్ట్రమని మీరు భావించరాదు. ప్రపంచమే సాయిగృహము. అందరూ సాయివారే. అందరూ ఒక్కటే. ఈ తత్వాన్ని నిరూపించడానికి మనము తగిన ప్రయత్నము చేయాలి. ఇదే ఈనాడు నేను ఆశించే ఆశ. మీ ఆశలన్నీకూడా నేను నెరవేరుస్తున్నాను. నా ఈ ఒక్క ఆశ మీరందరూ నెరవేర్చండి. (1982)

భగవంతునికి కావలసినది నిర్మల ప్రేమ, నిస్వార్థ సేవ

అన్నింటికంటే ప్రధానమైనది సేవామార్గము. ఎవరికి సేవ చేసినా ఈశ్వరసేవగా భావించాలి. ఎవ్వరినీ దీనులు, దిక్కు లేనివారు, అనాథలని భావించవద్దు. అందరికీ నాథుడు దేవుడు. దేవునికి ఏ నాథుడూ లేడు. నిజంగా అనాథుడంటే దేవుడే. మీరందరూ శక్త్యనుసారము సమాజసేవలు చేస్తూ, కష్టములలో, దుఃఖములలోనున్న ప్రజలను ఆదుకోవడానికి ప్రయత్నించండి. శారీరక, మానసిక శక్తులుండికూడా చాలామంది యువకులు తిని, తిరుగుతున్నారే తప్ప సంఘసేవకు పూనుకోవడం లేదు. తన పొట్టనే కైలాసంగా, ఇనప్పెట్టెనే వైకుంఠంగా, తన సుఖమే స్వర్గసుఖంగా భావించుకుంటే, అది కేవలం రాక్షసత్వమే అవుతుంది. స్వర్గము, వైకుంఠము, కైలాసము అన్నీ మనం చేసే కర్మలలోనే ఇమిడియున్నాయి. సుఖదుఃఖాలకు కూడా మన కర్మలే మూలకారణము. పాపం చేసినా సుఖంగానే ఉన్నానని విజ్ఞప్తిగవద్దు. పాపముయొక్క బీజము ఫలవృక్షము కావడానికి కొంత సమయము పడుతుంది. చిట్టచివరకు ఫలితము అనుభవించక తప్పదు. పాపము చేస్తూ పాపఫలము వద్దంటున్నాము. పుణ్యకార్యం చేయకుండా పుణ్యఫలం కోరుతున్నాము.

ఇట్టి మానవులలో దివ్యత్వం ఏవిధంగా ప్రకాశిస్తుంది? భగవంతునికి కావలసినది నిర్మలమైన ప్రేమ, నిస్వార్థ సేవ. ఈ రెండూ భగవంతునికి అర్పితం చేస్తే, సర్వస్వము మీకు లభిస్తుంది. (1983)

పుట్టలో పాముకు పాలు పోస్తున్నారు. కాని, పామును చూస్తే చంపివేస్తున్నారు. సజీవులను హింసించడము, నిర్జీవులను పూజించడము భారతీయుల బలహీనత. ఆకలిగాన్న మానవునకు పట్టెడన్నము పెట్టని మానవుడు భగవంతునికి రుచికరమైన పదార్థములను అర్పిస్తున్నాడు. నిజముగా సజీవముగా ఉన్న వ్యక్తికి పట్టెడన్నము పెడితే ఎంత సార్థకము!... (1988)

ప్రేమస్వరూపులారా! భౌతిక కార్యములందు జీవితమును వ్యర్థము గావించుకోరాదు. హృదయంలో నిర్మలమైన భావములు, నిశ్చలమైన తత్త్వము, నిస్వార్థసేవాతత్పరత ఏరోజు అనుభవమౌతాయో ఆరోజే జన్మకు సార్థకత్వము. సేవ విష్ణుత్వంతో సామీప్యాన్ని చేకూర్చుతుంది. అనేక ప్రాంతాలలో ప్రకృతి వైపరీత్యమువలన, అతివృష్టి, అనావృష్టివల్ల అనేకులు బాధపడుతున్నారు. బాధలు ఏనాడైనా ఎవరికైనా కలుగవచ్చు. ఈనాటి బాధితులను మనము ఆదుకుంటే రేపు బాధలలో మనలను ఆదుకునే వారుంటారు. (1984)

పల్లె ప్రజలకోసమే పుట్టపర్తిలో పెద్ద హాస్పిటల్

పరోపకార సంబంధమైన గుణమే మానవుని దివ్యత్వాన్ని ప్రకాశింపజేస్తుంది. కనుక, వ్యక్తులకు గాని, సమాజమునకుగాని, దేశమునకుగాని, ప్రభుత్వమునకుగాని ఆదర్శమును నిరూపించే నిమిత్తమై స్వామి చిన్న విషయములు మొదలుకొని పెద్దపెద్ద కార్యములు ప్రారంభిస్తున్నారు. సర్వ సౌకర్యములున్న పట్టణములయందు ప్రారంభించ వలసిన ఈ పెద్ద హాస్పిటల్ను ఈ కుగ్రామమునందే ప్రారంభించుటకు గల కారణ మేమిటని మీరు విచారించాలి. శ్రీమంతులైనవారు ఎక్కడికైనా వెళ్ళి, ఎన్ని లక్షలైనా ఖర్చు పెట్టుకొని రోగనివారణ

గావించుకోవచ్చును. కాని, పేదవారు వైద్య సౌకర్యముల నిమిత్తమై గ్రామాన్ని వదలి దూర ప్రాంతాలకు పోలేరు. అట్టి గ్రామప్రజల క్షేమమును పురస్కరించుకొనియే ఈ పెద్ద ఆసుపత్రిని పల్లెయందే ప్రారంభించుట జరిగింది. “మొట్టమొదట పల్లెలలో ఉన్నవారి గుండె జబ్బులను ప్రత్యేకంగా చూడండి” అని మా డాక్టర్లకు చెప్పాను. ... (1991)

ఏ సేవలూ ఎరుగని దరిద్ర నారాయణునికి సేవ చేయండి

భక్తులు ప్రేమచేత, తమ భక్తిప్రపత్తులచేత భగవంతునికి ఏమేమో ఇవ్వాలని, ఏమేమో చేయాలని ఆశపడుతుంటారు. ఈనాడు స్వామికి అలంకారం కోసమని కొంతమంది ఏవో నగలు తెచ్చారు. భగవంతునికి ఏది నగ? ఆనందమే నగ, ప్రేమయే నగ. తానే ‘బ్యూటీ’. అలాంటి భగవంతునికి లేనిపోని నగలు వేసి ఆ నిజమైన బ్యూటీని ఎందుకు మరుగుపరచుకోవడం?..... కనుక, ఇలాంటి ఆభరణాలను మీరు తేవడానికి ప్రయత్నించండి. అసలు ఇలాంటి సంకల్పములే రాకూడదు. ఈనాడు ఆభరణాలు ఇచ్చినవారు మరోలా భావించకూడదు. మా సెంట్రల్ ట్రస్టువారికి ఒక మాట చెబుతున్నాను. ఈనాడు భక్తులు ఇచ్చిన ఆభరణాలన్నీంటినీ ఈ స్టేజిపైననే ఆక్షన్ (వేలం) వేసి తద్వారా వచ్చిన ధనాన్ని వాటర్ ప్రాజెక్టుకి వినియోగించాలి. వీటిని ప్రశాంతి నిలయంవరకు కూడా తీసుకొని పోకూడదు. నేను ఏనాడూ ఎవరినీ ఏదీ కోరలేదు. సేవలలో మీ ధనాన్ని వినియోగించండి. ఎక్కడ నీటి కొరత ఉంటే అక్కడ

దానిని తీర్చడానికి ప్రయత్నించండి. ఎక్కడ విద్య, వైద్యముల కొరత ఉందో అక్కడ వాటిని అభివృద్ధిపరచండి. సమష్టి జీవితానికి అనుకూలమైన కర్మలు చేయాలిగాని, వ్యష్టికోసం చేయకూడదు. దేశక్షేమాన్ని దృష్టియందు ఉంచుకోవాలి. ... మీమీ దేశాలలో పేదప్రజలు లేకుండా ఉండరు. బీదవాడే దరిద్ర నారాయణుడు. అతని సేవ చేయండి. అట్లు చేయకుండా, శ్రీమన్నారాయణుని సేవ చేస్తే ఏమి ప్రయోజనం? శ్రీమన్నారాయణునికి కావలసినంత మంది పరిచారకులుంటారు. ఆయనకు సేవ చేయ నక్కర్లేదు. ఏ సేవలూ ఎరుగని దరిద్ర నారాయణునికే మీరు సేవలు చేయాలి. కనుక, ఇలాంటి పవిత్రమైన భావాన్ని మీ హృదయంలో నాటుకుని దానినే పెద్ద వృక్షంగా పెంచుకుని, ఆ చల్లని ఛాయలో అందరూ ఆనందాన్ని అనుభవించేలా అభివృద్ధి చేయాలి. ఈనాడు నేను మిమ్మల్ని కోరే ‘బర్త్ డే గిఫ్ట్’ ఇదొక్కటే! నాకు ఇతర ‘గిఫ్ట్’లు అవసరం లేదు. మీరు క్షేమంగా ఉండడమే నాకు కావలసిన ‘గిఫ్ట్’. (1995)

అహల్యవంటి రాయి, రామపాదమువంటి పాదము రెండూ చేరినప్పుడే శాపవిమోచనం. సత్యసాయివంటి ప్రభువు, సాయిభక్తులవంటి సేవకులు ఉన్నప్పుడు ఎన్ని కష్టాలైనా నివారణ కాగలవు. మనకిరువురికీ సన్నిహిత సంబంధ బాంధవ్యము ఏర్పడింది. సాయిని వదలి మీరుగాని, మిమ్మల్ని వదలి సాయిగాని ఉండడం వీలుకాదు. దీనిని దృఢం చేసుకుని మీరు సేవలో ప్రవేశించండి. ‘జనసేవ బినా సుఖశాంతి నహి....’ (1985)

ధనమును సత్కార్యములకు వినియోగించాలి

ధనమునునది ఎరువు వంటిది. దానిని ఒకచోట ప్రాగు చేస్తే అది కొంతకాలానికి కంపుకొడుతుంది; అన్నివైపులా వేసినప్పుడే మంచి పంటను అందిస్తుంది. అట్లే ధనమునుకూడను ఒకదగ్గర ప్రాగుపెట్టక నల్లిశలా సత్కార్యములతో వెదజల్లినప్పుడే అది మంచి ఫలితాలను ఇస్తుంది.

- బాబా

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహిక - 2వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

“నేను ఈ సభకు హైకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తిగా రాలేదు. నిజానికి హైకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తిగా నియామకం జరిగిన రోజుకంటే ఆంధ్రప్రదేశ్ శ్రీ సత్యసాయి సంస్థల రాష్ట్ర అధ్యక్షునిగా భగవాన్ బాబావారు నన్ను నియమించిన రోజున ఎక్కువ ఆనందం పొందాను.” ఈ మాటలన్నది శ్రీ వల్లూరి పార్థసారథిగారు.

“నన్ను ఈ సభకు దేశంలోని కొన్ని విశ్వవిద్యాలయాలకు మాజీ వైస్ ఛాన్సలర్ గా పరిచయం చేశారు. గొప్ప భౌతిక శాస్త్రవేత్తగా, అంతర్జాతీయ గుర్తింపు పొందినవాడిగా చెప్పేరు. భారతదేశ రక్షణ శాఖ శాస్త్ర విభాగ కార్యదర్శిగా పరిచయం చేశారు. ఇవన్నీ వాస్తవాలే. అయినా నేను ఈ సభకు ఆ హోదాలో రాలేదు. కేవలం బాబావారి భక్తునిగా పాల్గొంటున్నాను” అన్నారు ఆనాటి వక్త డా॥ సూరి భగవంతుంగారు.

సభకు వీరిరువురినీ పరిచయం చేసినవారు ప్రముఖ ఆంధ్ర సాహితీవేత్త, పేరొందిన ఆంధ్ర ఆంగ్ల భాషా కోవిదుడు, సుప్రసిద్ధ వక్త, కవిచంద్ర సకల గుణసాంద్ర అమరేంద్రగా ఆంధ్రదేశానికి సుపరిచితులైన సౌమ్యులు, వినయ భూషణులైన డా॥ చతుర్వేదుల నరసింహశాస్త్రిగారు.

సభావేదిక గుంటూరు మెడికల్ కాలేజీ ఆడిటోరియం. సమయం సాయంకాలం 4 గంటలు. ఇది నలభై సంవత్సరాల క్రిందటి సన్నివేశం. నా మటుకు నాకు ఈనాటికీ కళ్ళకు కట్టినట్లున్నది. మా నాన్నగారు పూజ్యులు శ్రీ కామరాజు బాపయ్యగారు విద్యాశాఖలో జాయింట్ డైరెక్టర్ గా పదవీ విరమణ చేసినవారు. ఆయన డా॥ సూరి భగవంతుంగారి

శిష్యులు. ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయం విశాఖపట్టణంలో వారివద్ద ఫిజిక్స్ లో విశేష పరిశోధనలు చేసి, ఎమ్.ఎస్.సి. (ఆనర్స్) పట్టా పొందినవారు. కేవలం గురుభక్తితోనే సమావేశానికి వెళ్ళాలనుకొన్నారు. బాబావారిపై తటస్థ భావం మాత్రమే వారికుండేది. ఇంట్లో ఎవరికీ ఎటువంటి అభిప్రాయమూ లేని రోజులవి. సరే, నేనుకూడా నాన్నగారి వెంట వెళ్లి మెడికల్ కాలేజీ ఆడిటోరియంలో కూర్చున్నాను.

డా॥ సూరి భగవంతుంగారి ఉపన్యాసం తీరే విలక్షణంగా, విశిష్టంగా ఉంది. వారు బాబావారితో జీవితంలో పొందిన అనుభవాలు వివరిస్తూ ప్రతి ఘట్టానికీ చివర్లో “మీరు నా స్థానంలో ఉంటే ఎలా భావిస్తారు?” “మీరు నాలాగ శాస్త్రజ్ఞులై ఈ సంఘటన చూస్తే ఏమనుకుంటారు?” అంటూ వివరించారు. అంటే స్థూలంగా ఎన్ని కొమ్ములు తిరిగినవారైనా, ఎంత ప్రపంచ ప్రఖ్యాత శాస్త్రజ్ఞులైనా స్వామి ముందు బలాదుర్ మరి! అటువంటి అనుభవాలు పొందారు వారు.

ఒకనాడు బాబావారితోపాటు నదీ తీరంలో డా॥ భగవంతుంగారు షికారుగా నడుస్తున్నారట. “భగవంతుం! ఇక్కడ కూర్చుందామా?” అన్నారు బాబా. ఏమో! మహిమలు చేసే బాబా ఏమైనా చెయ్యగలరు, పరీక్షిద్దామనుకుని భగవంతుంగారు, “ఇంకా, కొద్ది దూరం నడుద్దాం స్వామీ” అన్నారు. తరువాత కొంత దూరం వెళ్ళాక, “ఇక్కడ కూర్చుందాం స్వామీ” అన్నారు. ఆ మాటా ఈ మాటా కబుర్లాడుతూ బాబా అక్కడే ఎదురుగా ఉన్న ఇసుకను కొంత తొలగించి ‘భగవద్గీత’ చాలా చిన్న పుస్తకాన్ని వెలికితీసి భగవంతుంగారికి బహూకరించారట. ఆశ్చర్యపోవటం

భగవంతంగారి వంతయింది. “స్వామీ, ఇది ఏ ప్రెస్ లో ప్రింటయింది?” అని ఆయన అడిగితే “సాయిప్రెస్ లో ప్రింటయింది” అన్నారట బాబా.

మరో సందర్భంలో సముద్రపు ఒడ్డున నడుస్తూ బాబా అడిగారు, “భగవంతం! సముద్రానికి మరో పేరేమి?” దానికి సమాధానంగా ‘రత్నాకరుడు’ అన్నారు భగవంతం. “అయితే, రత్నాలు ఉండాలి కదా” అని బాబా అంటూండగానే అలలపై సురుగుతో పాటు ఒక రత్నాలహారం తేలి వచ్చి బాబావారి పాదాలను అలంకరించిందని భగవంతంగారు ఉపన్యాసంలో వివరించారు.

అలాగే మరోసారి ఒక వింతైన సంఘటన జరిగిందన్నారు. ఆలయంలో శిరిడీ సాయి విగ్రహం ఎదుట ఉన్న స్వామి వజ్రాన్ని సృష్టించి విగ్రహంపై ఉంచి అతికేటట్లు స్థిరంగా నిలిచేలా చేశారట. ఒక రాత్రి నిర్మాణానికి వజ్రం ఎలా అతికింది, అతుకుతుంది అన్న సందేహం భగవంతంగారికి కలుగగా బాబావారు అన్నారు, “చూడు! సృష్టించినవాడు అతికించలేడా?!”

సమావేశానంతరం మా నాన్నగారు వారి గురువులైన భగవంతంగారిని కలిశారు. బాబావారి చిత్రపటం వేదికపైన చూడటం అదే మొదటిసారి. బహుశా టెస్ట్ డోస్ అన్నట్లు బాబావారు మాకిచ్చిన సేంపుల్ ఇదేనేమో!

సుమారు రెండు సంవత్సరాలు గడిచాక బంగారు బాబాతో అనుబంధం ప్రారంభమైంది. నిజానికి మా కుటుంబం బ్రహ్మసమాజానికి చెందినది. మాతామహులు శ్రీ పాలపర్తి నరసింహంగారు, పితామహులు శ్రీ కామరాజు హనుమంతరావుగారు, సుప్రసిద్ధ బ్రహ్మసమాజ ప్రచారకులు; ఇంగ్లీషు, తెలుగు, బెంగాలీ భాషలలో ప్రావీణ్యం కలవారు; కలకత్తాలో బ్రహ్మసమాజ శిక్షణ పొందినవారు. ఆంధ్రసాహిత్యంలో నూతన పోకడల స్రష్ట, ప్రముఖ సంఘ సంస్కర్త శ్రీ కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులు గారికి సన్నిహితులై కలిసి పనిచేసినవారు. బ్రహ్మశ్రీ వెంకటరత్నం నాయుడుగారికి సుపరిచితులు. ఒకరు ‘ధర్మసాధని’, మరొకరు ‘ధర్మజ్యోతి’ పత్రికలు

నిరాటంకంగా ఒంటరిగా యాభై సంవత్సరాలు నడిపిన దిట్టలు, ప్రజ్ఞాశాలురు. విగ్రహారాధన, యజ్ఞ యాగాదులు, ఉపనయనాదులవంటి సంస్కారాలు పూర్తిగా ఖండించి ఏకేశ్వరోపాసన, నిరాకార నిర్గుణ తత్వాన్ని అనుసరించే బ్రహ్మధర్మాన్ని కొన ఊపిరి వరకు కొనసాగించిన ధీశాలులీ ఇరువురు. సంఘ సంస్కరణలో భాగంగా కుల వ్యవస్థను వ్యతిరేకించి నాటి సమాజ వ్యవస్థకు భిన్నంగా కుమార్తెలకు ఉన్నత విద్యల నభ్యసింపజేసినవారువురు. ఇంట్లో పూజలు, దేవుళ్ళ పటాలు ఉండేవి కావు. కానీ, విధిగా సాయంకాలం 7 గంటలకు కుటుంబ ప్రార్థన, ఆదివారం సాయంకాలం బ్రహ్మమందిరంలో ఉపాసనలకు వెళ్ళేవాళ్ళం. “వాళ్ళ తాతయ్యలు జంధ్యాలు తెంచేశారు. పూజలు లేవు. వాళ్ళమ్మ పెద్ద చదువు చదువుకుంది” అంటూ అమ్మలక్కలు బుగ్గలు నొక్కుకుంటూ మాట్లాడుకోవడం చాలాసార్లు నా చెవిన పడింది. ఇది సూక్ష్మంగా మా ఇంటి కథ.

బాబావారి లీలలు ఇలా ఉంటాయేమో అన్నట్లుగా ఒక నెపం కారణంగా మేము బాబావారిని ఆశ్రయించటం జరిగింది. నా భార్యకు అనారోగ్య కారణంగా డాక్టర్లను సంప్రదించగా గర్భసంచిపై కణితి ఉన్నట్లు నిర్ధారించి తప్పనిసరిగా ఆపరేషన్ చెయ్యాల్సిందే నన్నారు. నిర్లక్ష్యం చేస్తే క్యాన్సరు కావచ్చని భయపెట్టేరు. గుంటూరు వైద్య నిపుణులకు, విద్యాసంస్థలకు పేరు. ఇంక చేసేదేముంది? తప్పదు కదా అనుకున్నాం. ఆనాటి మేటి సర్జను డా॥ వై.వి. సుబ్బారావుగారు హనుమద్భక్తులు, ఎంతో అభిమానంతో ఆపరేషన్ చేశారు. అంతా బాగానే జరిగింది కానీ, బాబావారి సంకల్పమా అన్నట్లు ఒక చిన్న టీప్స్టు ఇచ్చారు. పైకి బాగా కనిపించి, డాక్టర్లకు కనిపించని ఏదో నొప్పితో నా భార్య బాధపడుతుండేది. ఎవర్ని అడిగినా, “బాగానే ఉందిగా” అనేవారు. ఒకరకంగా అన్నిరకాలవారికి ఎగతాళిగా ఉండేది. చివరికి నాకు చిన్న ఆలోచన తట్టింది. ఆమెతో, “నువ్వు సంప్రదాయ కుటుంబంనుంచి వచ్చినదానివి. గుళ్లు గోవురాలు, పూజా పునస్కారాలు, నోములు,

ప్రతాలూ నీకు అలవాటే, మామూలే కదా! ఒక పని చేద్దాం. రోజుకో గుడికి వెళ్దాం. నువ్వు ధ్యానం చేస్తావో, ప్రదక్షిణలు చేస్తావో నీ ఇష్టం. కాని, నన్ను మాత్రం గుళ్ళోకి రమ్మనవద్దు. మాది బ్రహ్మసమాజం, తెలుసు కదా!” అన్నాను.

గంటకి రిక్షాలో తిరగాలంటే ఆరోజుల్లో రూపాయిన్నర. ఆ ప్రకారమే ఓ రెండు గంటలు ఊళ్ళోని గుళ్ళలో గడిపేవాళ్ళం. నేను మాత్రం ఏ గుళ్ళోకి వెళ్లలేదు. ధ్వజస్తంభం దాటలేదు. పిల్లల్ని ఆడిస్తూ ఆడుకుంటూ ఉండేవాడిని. ఏదో కొంత ఉపశమనంగా ఆమెకు అనిపించేది. ఒకరోజున గుంటూరు రైలు స్టేషను ప్రక్కన ఉన్న రామవైశ్య ధర్మసత్రం మీదుగా రిక్షాలో వస్తుంటే భజన వినపడింది. వెంటనే మా ఆవిడ, “వెళ్ళి కాసేపు భజనలో కూర్చుందాం” అన్నది. తీరా వెళ్ళేక నిర్ఘాతపోయాను. వేదికపైన నిలువెత్తు బాబా చిత్రపటాలు కనపడ్డాయి. రాముడు, కృష్ణుడు, వేంకటేశ్వరస్వామి, మొదలైన దేవుళ్ళతో ప్రమేయం లేనివాణ్ని కావడంతో బాబా చిత్రపటాలు చూసి నాలో నేను నవ్వుకున్నాను. కాలేజీలో ఎవరో అమ్మాయి బాబా లాకెట్ గొలుసు వేసుకుంటే బైటికి పంపడం, మరో అమ్మాయి బాబా ఉంగరం ధరిస్తే బైటికి పంపడం, ఎవరైనా ఇమ్మోర్టెంట్ ప్రశ్నలడిగితే, “నేను సాయిబాబా ననుకున్నావా?” అనటంవంటి నా వికార వికృత కుసంస్కార చేష్టలు గుర్తుకొచ్చాయి.

హారతి అనంతరం ఇంటికి చేరుకున్నాం. “నాకెందుకో సంతృప్తిగా, శాంతిగా ఉంది” అనటం ప్రారంభించింది ఇల్లాలు. ఇంకేం! ఊళ్ళో ఇళ్ళ భజనలకి వెళ్ళటం ఆరంభమైంది. పిల్లలు ప్రసాదాలకు అలవాటు పడ్డారు. ఇంట్లోవాళ్ళు, మాది ఉమ్మడి కుటుంబం అవటంతో, చూసి చూడనట్లున్నారు. ఒకనాడు రామాయణంలోని కైకలా మా ఆవిడ ఒక కోరిక కోరింది. “పుట్టపర్తికి వెళ్దాం” అంది. నాకు నెత్తిన పిడుగు పడినట్లయింది. నూరు వంతులూ బ్రాహ్మసమాజికులై, అందునా ప్రచారకులై, బ్రాహ్మ ధర్మ అనుష్ఠానపరులై, బ్రాహ్మ ధర్మ గ్రంథకర్తలై, సంఘ

సంస్కరణాభిలాషులై ఎంతో త్యాగం చేసి, కష్ట నిష్ఠురాలకు ఎదురొడ్డి నిలిచిన మా కుటుంబ పెద్దలు అంగీకరిస్తారా, అనుమతిస్తారా అన్న ప్రశ్నలు నన్ను పీడింపసాగాయి. ఎలాగో తంటాలు పడి అమ్మమ్మ గారిని ఒప్పించాను. ఆమె నా తరపున వకాల్తా పుచ్చుకొని నెమ్మదిగా సానునయ వాక్యాలతో మా తాతగారిని మా ప్రయాణానికి అంగీకరింపజేసేసరికి తలప్రాణం తోకకొచ్చినట్లయింది.

మూడు షరతులు పెట్టి నేను ప్రయాణానికి సిద్ధమయ్యాను. క్రిస్టియన్ కాలేజీ ఉద్యోగమవటంవల్ల అక్కడ నెలల తరబడి నేను తిష్ట వేసుకోవడానికి కుదరదు. నాలుగు రోజులకంటే వీలుపడదు. స్వామికి నమస్కారం చెయ్యమని బలవంతపెట్టకూడదు. మూడోది మందిరంలోకి నన్ను రమ్మనకూడదు. సర్వాంగీకారంతో భార్య, పిల్లలు, అత్తగారితో సహా ప్రయాణమయ్యాం. ఎందుకైనా మంచిదని ఒక క్యారియర్లో చింతకాయ, ఆవకాయ, వడియాల వగైరాతో బయలుదేరాం.

ఆరోజుల్లో అమరావతి ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో ఎక్కి గుంతకల్లులో దిగి, మరో రైలెక్కి ధర్మవరం చేరి, అక్కడ స్టేషనునుండి జటాలో బస్సు స్టాండుకు చేరి, మధ్యాహ్నానికి వేరే బస్సులో పుట్టపర్తికి చేరాలి. మొత్తానికి క్షేమంగా చేరి, కొత్త కావటంవల్ల బైట రూమ్ తీసుకున్నాం. ఆ రూము చాలా విచిత్రంగా ఉంది. ద్వారబంధాలు, తలుపులు, కిటికీలు చేతికొస్తాయి. ఎంచక్కా దింపుకోవచ్చు, మళ్ళీ పెట్టుకోవచ్చు. కాలకృత్యాలకు ప్రకృతే ఆధారం. ఒక రాగి కాగులో వేన్నీళ్ళు అర్ధ రూపాయికి ఇచ్చేవారు. తెల్లవారు ఝామున ప్రశాంతి నిలయంలో ఊడ్పులు, చీపుళ్ళ సందడి మూడున్నరకే ప్రారంభమయ్యేది. నాలుగు గంటలకి సగర సంకీర్తన వరుసలు, చల్లని గాలి, పక్షుల కిలకిలారావాలు, పుష్పాల కమ్మని వాసనల గుబాళింపు చాలా అహ్లాదంగా ఉండేది. చలికి కొందరు ముష్లర్లు, మరికొందరు శాలువాలు కప్పుకొని నిశ్శబ్దంగా వరుసలలో ఉండేవారు. మందిరంలోపల క్రమశిక్షణ మిలిటరీని తలపింపజేసేది. తుమ్మినా,

దగ్గినా బైటకు పంపించేసేవారు. పసిపిల్లలకు ప్రవేశం లేదు. గుసగుసలుకూడా వినపడకూడదు. నారాయణయ్యగారని ఉండేవారు. బాబోయ్... ఈషణ్మాత్రమైనా ధ్వనికానీ, వరుసలు తప్పటంకానీ జరుగనిచ్చేవారు కారు. పెద్ద బ్యాటరీ లైటు చేతిలో పట్టుకొని వంగి నడిచేవారు. నగర సంకీర్తన ముందు వరుసలలో వేదం వల్లెవేసేవారు. కొందరు పెద్దలు సంకీర్తన చేసేవారు. ముందు వాయిద్యంవారే ఉండాలి. కొంత ఖాళీ వదలిపెట్టి భక్తులు వరుసలలో నిలబడేవారు. పండుగ రోజుల్లో అయితే చాంతాడులా 'క్యూ' పెరిగిపోయేది. సుంచోవడంలో పొరపాటు చేస్తే నారాయణయ్యగారు కోపోద్రిక్తులయ్యేవారు.

మా ఊరాయన కనిపించగానే, “ఏమండోయ్! ఎలా ఉన్నారు?” అంటూ నా సహజ ధోరణిలో బిగ్గరగా ప్రశ్నించాను. “ఇక్కడ అరవకూడదండీ బాబూ! చాలా చిన్నగా మాట్లాడాలి. మౌనం ముఖ్యం” అన్నారాయన. ఇది నాకు ప్రథమ పాఠం. ఈలోగా పిల్లలు మంచి నీళ్ళు కావాలన్నారు. మందిరం ప్రక్కన పెద్ద రూపంలో చిన్నచిన్న వసతి గృహాలుండేవి. అందులో మొదటిది కస్తూరిగారిది. నాకు వారెవరో ఆనాటికి తెలియదు. వారు ఇంట్లోంచి అప్పుడే దర్శనానికి బయటికి వస్తున్నారు. “మంచి నీళ్ళిస్తారా?” అని అడిగాను. వారు వెంటనే మాకు దాహం తీర్చారు. “దర్శనానికి ఆలస్యమైందేమో! క్షమించండి” అన్నాను. “దర్శనానికన్నా మీకు మంచి నీళ్ళివ్వడం ముఖ్యం” అన్నారాయన. సేవ అంటే ఏమిటో తొలిసారి అర్థమైంది.

ఒప్పందం ప్రకారం నేను పిల్లలతో మందిరం బైటే ఉంటూ కాలక్షేపం చేసేవాడిని. మధ్యమధ్యలో, “లోపలికొస్తే ఏం పోయింది? భజన వినవచ్చుగా” అంటూ మా ఆవిడ సన్నాయి నొక్కులు నొక్కేది. నేను

మాత్రం నా నిర్ణయానికి కట్టుబడి లోపలికి ససేమిరా రానన్నాను.

ఇక మేము తిరిగి వెళ్ళవలసిన రోజు దగ్గర పడింది. ఎందుకోగాని దూరంనుంచైనా బాబావారిని చూడాలనిపించింది. ఆరోజు సాయంకాలం గోపురం దగ్గర పిల్లలతో నుంచున్నాను. ‘పూర్ణచంద్ర’ నిర్మాణంలో ఉన్నది. ఎక్కడో దూరంగా ఉండటంవల్ల భజన హాలులో సింహాసనంపై కూర్చున్న స్వామి వీలామాత్రంగా కనబడుతున్నారు. నేను నుంచున్న స్థానం ఫరవాలేదనిపించింది. భజన సాగుతున్నది. ఆకస్మికంగా సింహాసనం దిగి స్వామి నేనున్న చోటుకు నడక సాగించారు. నాకు గుండెదడ అధికమైంది. బాబా తిన్నగా వచ్చి నా ముందు నుంచున్నారు. నాకు కాళ్ళు వణుకుతున్నాయి. బుట్ట నిండా మురికి భావాలు, ఆనాటి బ్లిట్స్ పత్రికా వ్యాసాల విషయాలు అడుగుతారేమో! నేనేం చేసేది?! పారిపోవా లనిపించింది. నా ముందు నుంచున్న బాబావారు కదలకుండా నన్ను పైనించి క్రిందికి ఎగా దిగా చూశారు. నేను భయంతో అలాగే నుంచుండిపోయాను. స్వామి తిరిగి వెళ్ళిపోతూ నిర్మాణంలో ఉన్న పూర్ణచంద్ర సమీపానికి వచ్చి అక్కడి పనివారితో సంభాషిస్తున్నారు. ఆశ్చర్యం! వారి చేతిలో ఒక పళ్ళెం వచ్చింది. దానిలో లడ్డూలు ఉన్నాయి. ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్క లడ్డూ పంచారు. మిగిలితే మాకిస్తారేమోనని నేను ముందుకు కదిలాను. ఆఖరి లడ్డూ చివరి పనివాడికి అందింది, ప్లేటు మాయమైంది. నిరాశతో తిరిగి వచ్చాను. అయితే, పళ్ళెం ఎక్కడిది? లడ్డూలు ఎక్కడివి? పళ్ళెం ఏమైంది? ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు అందలేదు. ఇది నేను చూసిన మొదటి మహిమ.

(సశేషం)

హృదయమే ప్రమిద, మనస్సే వత్తి, ప్రేమయే తైలం, వైరాగ్యమే నిప్పుపెట్టె.

ఈ నాల్గూ చేరినప్పుడే ఆత్మజ్యోతి ప్రకాశిస్తుంది.

అంతరంగములో ఉన్న విచారమనే చీకటిని నిర్మూలిస్తుంది.

అయస్కాంత శక్తి

భూగోళమంతయు అయస్కాంతమయమై ఉన్నది. ఈ భూగోళముపై నివసించే సర్వజీవులూ, సమస్త పదార్థములూ అయస్కాంత స్వరూపములై ఉన్నవి. ప్రవహించే నదులు, పూసే పూవులు, వీచే గాలులు ఇవన్నీ అయస్కాంతమయమై యున్నవి. భూమియొక్క అయస్కాంతశక్తిచేతనే నదులు భూమిని ఆనుకొని ప్రవహించుచున్నవి. అయస్కాంతశక్తి సర్వత్రా నిండి యున్నది. ప్రజలు భక్తిప్రపత్తులతో దేవాలయాలకు వెళుతున్నారు. ఈ భక్తిప్రపత్తులు అయస్కాంత శక్తితో కూడినవి. వేలాది భక్తులు ఈ మందిరంలో ప్రవేశించడంచేత వారియొక్క అయస్కాంతశక్తి అంతయు మందిరంలో నిలిచిపోతున్నది. వారు అర్పించే పుష్పములుగాని, ఫలములుగాని అన్నీ అయస్కాంతమయమై ఉన్నవి. ఎన్నివేలమంది భక్తులు ప్రవేశించినప్పటికీ ఈ అయస్కాంతశక్తి దిన దినమునకూ పెరుగుతూనే ఉంటుందిగాని, తరగదు. అయస్కాంతక్షేత్రంలో ఒక ఇనుపములికిని వేసినప్పుడు కొన్ని దినములకు అదికూడా అయస్కాంతమైపోతుంది. అదేవిధంగా, దేవాలయంలో ప్రవేశించే వ్యక్తులు, వారు అర్పించే పదార్థాలు అయస్కాంతమయమై ఉంటాయి. మందిరముననున్న మహత్తరమైన దివ్యశక్తులు భక్తులు గొనిపోయిన అయస్కాంతశక్తిద్వారానే ఆవిర్భవిస్తున్నవి.

ప్రతి వ్యక్తియందు అయస్కాంతశక్తి నిండియున్నది. కాని, ఆ శక్తిని గుర్తించుకోలేక, దేవాలయములందు ఏదో ప్రత్యేకమైన శక్తి ఉన్నదని భావించి ఆ శక్తిని గ్రహించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. దేవాలయముల నుండి ప్రత్యేకమైన శక్తులు ప్రాప్తించవు. మీనుండి వెళ్ళిన అయస్కాంత శక్తియే మీకు ప్రతిబింబిస్తుంది. భక్తులు తిరుపతి, హరిద్వార్, ఋషీకేశ్ మున్నగు పుణ్యక్షేత్రాలకు వెళుతుంటారు. ఆ భక్తులయొక్క భక్తిప్రపత్తులే ఆయా పవిత్ర క్షేత్రములయొక్క శక్తికి

మూలకారణము. భగవంతుడు సకలైశ్వర్య స్వరూపుడు. మానవుడుకూడా సకలైశ్వర్య స్వరూపుడే. ఐశ్వర్యము, శక్తి, యశస్సు, జ్ఞానము, సంపద, వైరాగ్యము... ఇవన్నీ భగవంతుని అనుగ్రహ ప్రసాదములే. ఇవి ప్రతి మానవునియందున్నవి. కాని, వీటిని దుర్వినియోగం చేసుకోవడంచేత ఈ శక్తులను తాను కోల్పోతున్నాడు. వీటిని తాను సద్వినియోగ పరచుకున్నప్పుడు దివ్యత్వం తనయందే ప్రకాశిస్తుంది. అట్టి మానవుని ముఖమునందు తేజస్సు ప్రజ్వరిల్లుతూ ఉంటుంది.

మెటీరియలైజేషన్, వైబ్రేషన్, రేడియేషన్ - ఈ మూడింటి స్వరూపమే మానవుడు. మెటీరియలైజేషన్ అనగా దేహము. వైబ్రేషన్ అనగా ప్రాణశక్తి. ఈ రెండింటినీ సమన్వయపరచే ఆత్మశక్తియే రేడియేషన్. దైవమునందు ఏ శక్తులున్నవో ఆ శక్తులు ప్రతి వ్యక్తియందు తాండవమాడుచున్నవి. కాని, ఆ శక్తులపైన మానవుడు తన దృష్టిని పెట్టడం లేదు. కేవలం దేహతత్త్వమునే దృష్టిలో ఉంచుకొని “దేహమే నేను” అని భ్రమిస్తున్నాడు. తానే దేహమైతే “ఇది నా దేహము” అని ఎందుకు చెబుతున్నాడు? తాను దేహముకంటే ప్రత్యేకంగా ఉన్నాడు కనుకనే, “నా దేహము” అంటున్నాడు. దేహమే తానని భ్రమించడం చేతనే మానవుడు తనలో ఉన్న దివ్యమైన కాంతిని కోల్పోతున్నాడు. ఇంక, వైబ్రేషన్ అనేది ఉచ్చాస నిశ్వాసములకు సంబంధించినది. ఒక్కొక్క పర్యాయం “నా శ్వాస సరిగా ఆడటంలేదు” అంటాడు. “నా శ్వాస” అంటున్నాడు కాబట్టి, తాను శ్వాస కాదు. వైబ్రేషన్ కంటే తాను ప్రత్యేకంగా ఉన్నాడు. మూడవది రేడియేషన్. అదియే దివ్యశక్తి. తాను వేరు, దివ్యశక్తి వేరు కాదు. తనయందున్న అయస్కాంతశక్తియే ఈ దివ్యశక్తి. దేవాలయములందు సర్వులను ఆకర్షించేది ఈ దివ్యశక్తియే. ఆకర్షణశక్తి మందిరముయొక్క స్వభావము. ఇది ప్రతి మానవునియందు ప్రకాశిస్తున్నది.

- బాబా (13.3.2002)

నేను స్వామి సన్నిధిలో నేర్చుకొన్న పాఠాలు

ప్రొ॥ ఎమ్. సంజాంబయ్య

నేను స్వామి సన్నిధిలో నేర్చుకొన్న జీవిత పాఠాలలో కొన్నింటిని పాఠకులతో పంచుకోవాలని ఆశిస్తున్నాను. అవి స్వామి స్వయంగా నేర్పిన పాఠాలు కాబట్టి, జీవితంలో వాటి ప్రాముఖ్యత ఇట్టిది, అట్టిది అని వర్ణించడం అసాధ్యం. ఒక పర్యాయం నేను స్వామితో సంభాషిస్తున్న సందర్భంలో ‘స్వామి మాట్లాడే ప్రతి మాటా ఒక మంత్రంలాంటిది’ అన్నాను. ‘మంత్రం లాంటిది కాదు, మంత్రమే’ అంటూ వారు నన్ను సరిదిద్దారు.

అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించకు

ఒకానొక రోజున నాకు దినమంతా స్వామి సన్నిధిలో గడిపే భాగ్యం కలిగింది. ఆనాడు స్వామి తీరికలేని పనుల్లో క్షణమైనా విశ్రాంతి లేకుండా ఉన్నారు. అయినప్పటికీ వారు ఎంతో ప్రేమతో కొందరు సామాన్యమైన వ్యక్తులపట్ల సహితం ఎంతో శ్రద్ధ కనబర్చుతూ, వారి అవసరాలనుగురించి పట్టించుకోవడం చూసి నా హృదయం ఆర్ద్రమైంది.

పట్టలేని భావోద్వేగంతో నేను, “స్వామీ, మిమ్మల్ని ఏరీతిగా అర్థం చేసుకోగలము?” అని అడిగాను.

“నన్ను అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించకు. అనుభవించి, ఆనందించు” అని స్వామి రక్కున సమాధానం చెప్పారు.

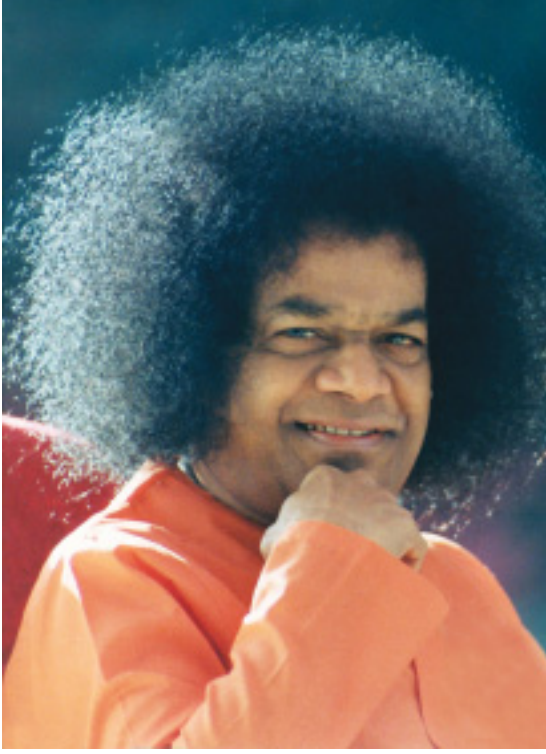
ఎంత గొప్ప గుణపాఠం! స్వామియొక్క విశాలమైన హృదయాన్ని సంకుచితమైన మనస్సుతో మనం ఏవిధంగా అర్థం చేసుకోగలము! స్వామిని సాక్షాత్తు భగవంతునిగా గుర్తించి, ప్రేమించి, ఆరాధించి, అనుసరిస్తే చాలు. నిర్మల, నిస్వార్థ ప్రేమపూరితములైన వారి చర్యలను ఆస్వాదించి ఆనందించడమే మనకు ఇహము, పరము.

నాకు తెలియని విషయం లేదు

మరొక సందర్భంలో స్వామి ఒక భక్తుడు చేసిన ప్రార్థనకు స్పందించడానికి కొద్ది క్షణాలు యోచించినట్లుగా నాకనిపించింది. బహుశా ఆ వ్యక్తినిగురించి గుర్తు తెచ్చుకోవడానికి స్వామి సమయం తీసుకున్నారేమోనన్న భావనతో నేను అమాయకంగా, “స్వామీ, మీకు అన్ని విషయాలూ అన్ని వేళల్లోనూ ఎటుకలో ఉంటాయా? లేక, ఏది ఎప్పుడు అవసరమైతే అది అప్పుడు తెలుస్తుందా?” అని ప్రశ్నించే దుస్సాహసం చేశాను. తక్షణమే స్వామి నిర్బంధ్యంగా నొక్కి చెప్పారు, “నాకు అన్ని విషయాలూ అన్నివేళలా తెలుసు. కానీ, కొన్ని సందర్భాలలో తెలియనట్లుగా నటిస్తాను. బాహ్యదృష్టితో నా చర్యలను చూసి నీవు మాయలో పడకు.”

షరతులు లేకుండా మనస్సుని నాకర్పించు

ఒకనాడు నేను స్వామి నివాస మందిరం వెలుపల నిలబడి ఉన్న సమయంలో నా అదృష్టాన్ని తలుచుకుంటూ, “స్వామీ, నేను ఎంతోకాలంగా మీ సన్నిధిలో ఉన్నాను. మీ సన్నిధి భాగ్యంవలన నేను ఎన్ని విధాలుగా లబ్ధి పొందానో కదా” అని నాలో నేను తలపోస్తుంటే, సరిగ్గా అదే సమయానికి స్వామి తలుపులు తెరుచుకొని వెలుపలికి వచ్చారు. వారు నా మనోభావాలకు స్పందిస్తున్నారా అన్నట్లు, “ఇవ్వు, ఇవ్వు, ఇవ్వు. నీ మనస్సుని ఎలాంటి షరతులూ లేకుండా నాకర్పించు. ‘స్వామీ, నా మనస్సు చాలా సున్నితం. దానిని శోధనకు గురిచేయకండి” అని అనవద్దు. నీవొకసారి నీ మనస్సును నాకు అర్పించిన తరువాత అంతా నా ఇష్టానికి వదిలేయాలి. నీ

మనస్సుతో నేనేమైనా చేసుకోవచ్చు. ఐతే, చివరికి దాని నొక అందమైన ఆభరణంగా తీర్చిదిద్ది ప్రపంచానికి ఆదర్శంగా చూపుతాను. అది నాకోసం కాదు, నీకోసం కూడా కాదు, ప్రపంచంకోసం” అన్నారు.

భక్తి అంటే...

ఒకానొక కృష్ణార్జునుల పండుగ రోజున స్వామి నాకు జీవితంలో మరువలేని పాఠాన్ని బోధించారు. ఆరోజున స్వామి ఎంతో ప్రేమగా నన్ను గుర్తు చేసుకొని, నాగురించి ప్రశంసాపూర్వకంగా మాట్లాడటమేకాక, వారి పాదపద్మాలచెంత ఫలపుష్పాదులనుంచి వారిని పూలమాలాలంకృతులను గావించి పూజించే భాగ్యాన్ని నాకు ప్రసాదించారు. దాంతో నా ఆనందానికి అవధులు లేకుండాపోయాయి. ఆ ఆనంద పారవశ్యంలో, “స్వామీ, మీపట్ల భక్తి ఉంటే చాలు కదా. మా యోగక్షేమాల బాధ్యత మీరే వహిస్తారు కదా” అన్నాను. బహుశా నాకు కనువిప్పు కల్గించడానికి స్వామి ఆ సందర్భాన్ని

సంకల్పించారేమో! “భక్తి అంటే ఇదే, పూలమాల వేయటం, ఫలాలనర్పించడం, అని నీవు భావిస్తే, అటువంటి భక్తివలన నా తలకి బరువు తప్ప నీకేమాత్రం ఉపయోగం లేదు. భగవద్గీతను చదువు, భక్తియోగంలో 13వ శ్లోకంనుంచి. నీకు నిజమైన భక్తి అంటే ఏమిటో తెలుస్తుంది” అన్నారు.

నాకొక మంత్రివర్గం ఉన్నది

మరొక సందర్భంలో నేను, “స్వామీ, మాకేదైనా మంచి జరిగితే అది మీ అనుగ్రహ విశేషమనీ, మంచికాక మరొకటి ఏదైనా జరిగితే అది మీరు నియమించిన కర్మసిద్ధాంత ప్రభావమనీ నేను భావిస్తున్నాను. అంతేనంటారా స్వామీ?” అని అడిగాను.

తక్షణమే స్వామి ఈరీతిగా స్పందించారు, “కాదు, నీవు చాలా పొరపడుతున్నావు. నాకు నేనుగా నియమించుకొన్న మంత్రి వర్గం ఒకటున్నది. ఒక్కొక్క బాధ్యతను ఒక్కొక్క మంత్రికి నేను అప్పగించాను. వారు చేసే పనిలో నేను జోక్యం చేసుకోను. “స్వామీ, మాకు వర్షాలు కావాలి” అని ఎవరైనా నన్ను ప్రార్థన చేస్తే, ఆ ఉత్తరాన్ని నేను వరుణుడికి పంపిస్తాను. అతను తగినరీతిగా చర్య తీసుకుంటాడు. అయితే, నిర్మల ప్రేమ, నిస్వార్థ సేవ, ఆధ్యాత్మిక సాధన అనే మూడు విభాగాలను మాత్రం నా అధీనంలో ఉంచుకున్నాను.

ఎవరైతే నన్ను హృదయపూర్వకంగా ప్రేమిస్తారో వారు నా ప్రేమకు పాత్రులవుతారు. ఇంక వారి గుణగణాలనుకానీ, అర్హతలను కానీ నేను చూడను. ఎవరైతే ప్రతిఫలాపేక్ష రహితంగా సేవలు చేస్తారో వారి యోగక్షేమాలను నేను చూసుకుంటాను. అంతేగాక, ఆధ్యాత్మిక సాధన చేసేవారుకూడా నా రక్షణను పొందుతారు. మిగిలిన విభాగాలను నా మంత్రులు చూసుకుంటారు. మీ ముఖ్యమంత్రి, ప్రధానమంత్రిల మాదిరిగా నేను నా మంత్రుల పనిలో జోక్యం చేసుకోను.”

ఎంత గొప్ప ప్రకటన!

నేను ప్రేమస్వరూపుడను

ఒకానొక రోజున నాకు స్వామితో కలిసి కారులో ప్రయాణించే భాగ్యం కలిగింది. ఆ సమయంలో స్వామిపట్ల అసూయతో ఒక పత్రిక దుప్ప్రచారానికి పాల్పడటం నాకు చాలా బాధ కలిగించింది. ఆవిషయాన్ని స్వామితో ప్రస్తావిస్తూ, “స్వామిగురించి చెడుగా మాట్లాడేవారికి, వ్రాసేవారికి వాళ్ళు మళ్ళీ అటువంటి దుశ్చర్యకు పాల్పడకుండా స్వామి గట్టి గుణపాఠం చెప్పాలన్నది నా ప్రార్థన” అన్నాను.

పరిపూర్ణమైన వైరాగ్యం మూర్తీభవించిన భగవాన్ ఈవిధంగా నాకు జ్ఞానబోధ చేశారు, “నువ్వు అలా ప్రార్థించడం చాలా పొరపాటు. నన్ను పూజించడానికి నీకేవిధంగానైతే స్వేచ్ఛ ఉన్నదో అలాగే వారికి కూడా నన్ను విమర్శించడానికి స్వేచ్ఛ ఉన్నది. అయితే, నిందాస్తుతులకు నేను క్రుంగను, పొంగను. నా పని నేను చేస్తూ నా జీవితాన్ని ఆదర్శంగా అందిస్తాను. నేను ప్రేమస్వరూపుడను, ఎప్పుడూ పర్ ఫెక్ట్ గా ఉంటాను. నేను చేసే సమస్త కార్యములూ ప్రేమ ప్రేరితములే, ప్రేమపూరితములే. ఇతరులను నొప్పించే పనులు, ఇతరులకు హాని కలిగించే పనులు నేను చేయను. అదేరీతిగా ఎవరూ నన్ను నొప్పించలేరు, నాకు హాని కలిగించలేరు. కాబట్టి, నువ్వు ఇతరులకు స్వేచ్ఛ లేకుండా చేయమని నన్ను ప్రార్థించకూడదు.”

“అయితే స్వామీ, అటువంటి దుప్ప్రచారం నా చెవులకు సోకకుండా ఉండాలని నేను ప్రార్థిస్తున్నాను” అన్నాను. “సరే, అలా ప్రార్థించుకో” అన్నారు స్వామి.

“స్వామీ, దుర్మార్గులు, దుష్టులు వారు చేసే దుశ్చర్యలయొక్క దుష్ఫలితాల ఊబిలోంచి ఎలా ఆ బయటపడగలరు?” అని నా సందేహాన్ని వ్యక్తం చేశాను. స్వామి చెప్పారు, “సంపూర్ణంగా నన్ను శరణు జొచ్చినవారిని కాపాడటానికే నేను అవతరించాను. ‘స్వామీ, నేను నీవాడను. నన్ను కాపాడు’ అని ఒక్క పర్యాయం హృదయపూర్వకంగా ప్రార్థిస్తే చాలు, వారిని నేను చేరదీసి, కర్మలయొక్క దుష్ఫలితాలనుండి కాపాడి, జనన మరణ చక్ర భ్రమణమునుండి వారికి

ప్రణవ జ్యోతి

పి.వి. రమణారెడ్డి

సంతోష దుఃఖాల సొరగిన బ్రతుకుల
జన్మ కర్మల ధర్మ సూత్రధారి
కనుపించడా సాయి కరుణించు నిరతంబు
హృదయాంతరంగుడై యలరుచుండు
దినరాత్రి శూన్యాన దిక్కుల శివ శక్తి
తాండవాంతర్యామి దివ్యుడతను
పుడమి పచ్చని పంట పూదేనె సోయగం
నదుల నిర్మలరూప నటనమతను
నిగనిగలాడేటి నక్షత్ర మండలం
పాదంబుతో కప్పె వామనుండై
సంకల్ప మాత్రాన సృష్టి స్థితి లయంబు
గావించగల్గిన గోవుడతను
ఆ దేవ దేవుని ఆధీన మీ సృష్టి
పర్తి సనాతన పరమ పథము
రామ కృష్ణ షిర్డి అవతారముల సాయి
లోక కల్యాణ గుణ గణ్య ధమరుధారి
బ్రోవ వచ్చిన పరిపూర్ణ ప్రేమమూర్తి
ప్రణవ క్షేత్రాన్మయానంద పర్తి జ్యోతి

విముక్తి ప్రసాదిస్తాను. అయితే, నా ప్రేమను అర్థం చేసుకోలేని కొంతమంది, స్వామి ఫలానా దుర్మార్గుడికి ఎందుకు ఆశ్రయమిచ్చారు? అని ఆశ్చర్య పడుతుంటారు. పాపాత్ములను చేరదీసి వారిలో పరివర్తన కలిగించడమనే కార్యాన్ని నేను చేయకపోతే ఇంకెవరు చేస్తారు!”

✽

కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం జరిగిన సంఘటన.

సుమారు 12 సం॥లకు పైగా ఢిల్లీ తదితర ఉత్తర భారత దేశ సాయీ భక్తులయొక్క ఆర్తి, అవేదన, ప్రార్థనలాలకించి స్వామి ఢిల్లీ నగరాన్ని సందర్శించుటకంగీకరించారు. ఇంక ఆ భక్తుల ఆనందానికి హద్దు లేదు. కానీ, స్వామి ఒక తీవ్ర హెచ్చరిక చేశారు. తాము ఛార్జెడ్ ప్లేసులో రాత్రి సమయాన ఢిల్లీ వస్తామని, తమ రాకగురించి కించిన్యాత్రం కూడా ఎవరికీ తెలియకూడదన్నారు. ఎందుకంటే, ఎన్ని వందలమంది సేవాదళవారున్నా, ఎంత పెద్ద పోలీసు బందోబస్తు ఏర్పాటు చేసినా భక్తుల రద్దీని అదుపులో పెట్టలేరని స్వామి ఉద్దేశ్యం. చిత్రమేమిటంటే, స్వామి రాక విషయం ఎంత గోప్యంగా దాచినా గుప్పుమనక మానదు.

సరిగ్గా అదే జరిగింది. స్వామి విమానం దిగేసరికి విమానాశ్రయమంతా కిటకిటలాడుతూ స్వామి దర్శనంకోసం చేతులతో తోసుకుంటూ నానా అవస్థలు పడుతున్నారు. స్వామి ఒక్క అడుగు కూడా ముందుకు వేయలేకపోతున్నారు. పోలీసులు వారిని ఎందుకు అదుపులో పెట్టలేకపోతున్నారు? కారణం... అందులో ఏ ఒక్కరూ 'తక్కువస్థాయి'వారు కాకపోవడమే.

సైనిక, వైమానిక, నావికా విభాగపు అధిపతులు, వారి కుటుంబ సభ్యులు, సుప్రీం కోర్టు జడ్జీలు, వారి కుటుంబ సభ్యులు, కేంద్ర మంత్రివర్గంలోనివారు, దేశదేశాల రాయబారులు, మేధావులు, శాస్త్రజ్ఞులు ఇంకా ఎందరెందరో పెద్దలతో ఆ విమానాశ్రయం నిండిపోయింది. ఆ పరమాత్ముని కరుణా కటాక్ష వీక్షణంకోసం ప్రతి ఒక్కరూ తల్లడిల్లిపోతున్నారు. అప్పటికే స్వామి బస చేసేది మేడవద్ద లక్షలాది మంది

చేరేరు. తెల్లవార్లు హఠానా, తదితర ప్రదేశముల నుండి ట్రక్కులు, లారీలు, బళ్ళు, బస్సులమీద భక్తులు వస్తూనే ఉన్నారు. వారందరికీ ఆనందము కలుగజేయడానికి ఆ కరుణామయుడు అనేకమార్లు బాల్కనీలోకి వచ్చి అభయ హస్తం చూపుతూ ఉంటే, 'భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారికీ జై' నినాదాలతో ఆ ప్రదేశమంతా మారుమ్రోగింది. తెల్లవారు ఝామున నాల్గు గంటలనుండి వేలాది భక్తుల నగర సంకీర్తనతో ఢిల్లీ రోడ్లు నిండిపోయాయి. అదొక అద్భుత అనుభూతి. మధ్యాహ్నం బహిరంగ సభలో స్వామి ఉపన్యాసం. తమ తెలుగు ఉపన్యాసాన్ని హిందీలోనికి అనువదించవలసినదిగా ప్రఖ్యాత శాస్త్రజ్ఞులు, స్వామి భక్తులైన డా॥ సూరి భగవంతంగారిని స్వామి ఆదేశించారు.

“స్వామీ, ఇన్ని లక్షలమంది ఎదుట ...” అని ఆయన తన అవస్థను విన్నవించుకున్నారు. **“భయం లేదు, చెప్పు. నేనున్నానుగా”** అని స్వామి ధైర్యం చెప్పగానే ఉపక్రమించారు భగవంతంగారు. ఆ అనువాదం అద్భుతం, అమృతం. ఎదుట తీయని కంఠ స్వరంతో నిలబడిన సాయి భగవానుని దివ్యమంగళరూపం. వీనులకు విందు కలిగించెడి హిందీ అనువాదం. ఆ భక్తుల ఆనందమే ఆనందము. వారి జన్మ తరించింది. జీవితమంతటికీ సరిపడే అనుభూతిని పొందేరు.

“కేవలం అయిదడుగుల ఎత్తుగల ఈ స్వామి అయిదు లక్షలమందిని ఎట్లు వశపరచుకున్నారు?” అని ఢిల్లీలో ఉన్న ఆనాటి అమెరికా రాయబారి ఆశ్చర్యపడటంలో అతిశయోక్తి ఏముంది?! ఐదు లక్షలు కాదు, ఏబది లక్షలమందినైనా వశపరచుకునే అద్భుత దివ్యాకర్షణ శక్తిగదా!

పంచభూతములను శాసించెడి ప్రచండ శక్తి
సూర్య చంద్రులకు వెలుగు నొసగెడి చైతన్యశక్తి
పసికందులను లాలించి పాలించెడి లావణ్య శక్తి
విశ్వ వశీకరణ శక్తి శ్రీ సాయి దివ్యాకర్షణ శక్తి ✽

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 10 భాగం)

బి.వి. రమణరావు

వాళ్ళను విడిచిపెట్టి వెళ్ళండి

మేము పుట్టపర్తిలో ఉండగా స్వామికి ఒక భక్తునివద్దనుండి ఒక జాబు వచ్చింది. దాని సారాంశం ఇది: “నేను హైదరాబాద్ నుండి సకుటుంబముగా దగ్గరలోనున్న మా ఊరు కారులో వెడుతున్నాను. మార్గమధ్యమున రజాకర్లు చేతిలో కత్తులు, రాళ్ళు పెట్టుకుని కారును చుట్టుముట్టుతున్నారు. మాకు దిక్కు తోచక భయభ్రాంతులమైనాము. ఆ సమయంలో మా అమ్మాయి చేతిలో నవరాత్రులకు పుట్టపర్తి రమ్మని మాకు వచ్చిన ఆహ్వానపత్రము ఉన్నది. వెంటనే స్వామిని ప్రార్థించింది. అంతలో మేఘగర్జనవంటి స్వరంతో, “వాళ్ళను విడిచిపెట్టి వెళ్ళండి” అన్న హెచ్చరిక వినబడింది. వాళ్ళు వెంటనే పారిపోయారు. వాళ్ళను బెదిరించిన ఆ గంభీరమైన స్వరం ఎక్కడిదో మాకు అంతుబట్టలేదు. ఒక క్షణం తర్వాత ఆహ్వాన పత్రిక మీద వున్న స్వామి ముఖచిత్రంలో ఆ మందహాసం చూశాక అది స్వామి భక్తరక్షణయే అని గ్రహించి మా కృతజ్ఞతాభివందనాలర్పించుకున్నాం.”

మాయమైన మందుసీసా

క్షయవ్యాధితో బాధపడుతున్న భార్యను వెంటబెట్టుకుని ఒకాయన వచ్చాడు. స్వామి ఆ దంపతులను మర్నాడు పలకరించగా, భర్త అతడి భార్యకు ఎన్ని రకముల వైద్యము చేయించినా, ఆమె వ్యాధి కుదరలేదని మనవిచేసి స్వామినే నమ్ముకుని వచ్చినట్లు చెప్పాడు. స్వామి హస్తచాలనముచేత ఒక మందుసీసాను సృష్టించి, దానిలో ఉన్న ఎర్రని ద్రవమును నిత్యం కొంచెం తీసుకోమని వివరించి చెప్పి ఇచ్చి ఆశీర్వదించారు. వాళ్ళు తిరిగి వెడుతున్నప్పుడు

ఇన్నిరకాల ఔషధాలు సేవించినా తగ్గని తీవ్రవ్యాధి ఇంత చిన్న సీసాలో మందువల్ల తగ్గుతుందా అన్న సందేహంతో, ఆ సీసాను ఒకసారి పరిశీలిద్దామని పెట్టె తీసి చూడగా, ఆ సీసా అదృశ్యమైంది. అప్పుడు వాళ్ళు తిరిగి స్వామివద్దకు వచ్చి జరిగినది చెప్పగా స్వామి, “నాయందు నమ్మకంతో వచ్చామన్నప్పుడు, నా మాటమీద నమ్మకం ఉంచుకున్నవారికే నేనిచ్చిన వస్తువులు ఉపయోగపడతాయి. లేకపోతే అదృశ్య మవుతాయి” అన్నారు. వెంటనే వాళ్ళు స్వామి పాదాలమీద పడి క్షమాభిక్ష కోరగా తిరిగి ఆ ఔషధం సీసాను సృష్టించి, తప్పకుండా ఆమె వ్యాధి కుదురుతుందని ఆశీర్వదించి పంపించేరు. ఔషధంతో బాటు విశ్వాసమెంత ముఖ్యమో అన్నదానికిదొక పాఠం.

కొన్నాళ్ళాగు

ఒక గవర్నమెంటు ఆఫీసర్ పుట్టపర్తికి సెలవుమీద వచ్చి నెల్లాళ్ళున్నాడు. తిరిగి వెళ్ళటానికి స్వామి అనుజ్ఞ తీసుకోవడానికి వెళ్తే “కొన్నాళ్ళాగు” అన్నారు. అతనికింక సెలవు దొరికే అవకాశంలేదు. అందుచేత తిరిగి డ్యూటీకి వెళ్ళకపోతే క్రమశిక్షణారాహిత్యం కింద శిక్షార్హుడౌతాడు. వెళ్ళిపోతే స్వామి ఆజ్ఞ తిరస్కరించినట్లుంటుంది. ఈ పరిస్థితులలో ఏమైతే అయింది, స్వామిదే భారం అని ఆగిపోయాడు. నెల్లాళ్ళ తర్వాత స్వామి పిలిచి వెళ్ళి డ్యూటీలో జాయిన్ అవమన్నారు. ఆఫీసుకు బిక్కుబిక్కుమంటూ భయపడుతూ వెళ్ళాడు. పైఆఫీసర్ని కలిస్తే అతడు నెల్లాళ్ళ తర్వాత రావడమే మంచిదైందనీ, అతనికి ప్రమోషన్ వచ్చిందనీ, కొన్ని సాంకేతిక కారణాలవల్ల

అతడు ప్రమోషన్‌మీద జాయిన్ అవలసిన పోస్టు ఆన్‌దే ఖాళీ అయింది కనుక జాయిన్ అవ్వమని ఆర్డరు చేతికిచ్చాడు. భగవంతుని లీలలు అనూహ్యములు.

లేవద్దు, కూర్చో, అన్నం తిను

ఒకసారి 18 సంవత్సరాల వయస్సున్న ఒక యువకుడు పుట్టపర్తి వచ్చి స్వామి దర్శనం చేసుకున్నాడు. మర్నాడు అతనికి 103 డిగ్రీల జ్వరం వచ్చింది. స్వామి అతనిని మామూలుగా భోజనం చేసేయ్యమన్నారు. కానీ జ్వరం తగ్గలేదు. అలా వారంరోజులు జ్వరంతో బాధ పడుతూనే ఉన్నాడు. స్వామి నిత్యం భోజనం చెయ్యమని బలవంతం చేస్తున్నారు. చివరికది టైఫాయిడ్ అని తేలింది. స్వామి అతనికి ఏవిధమైన చికిత్సకాని, విభూతికాని ఇవ్వలేదు. ప్రతిదినం భోజనం చేయమంటున్నారు. ఒకరోజు అతనికి జ్వరంతోబాటు విపరీతముగా విరోచనములు అవుతుండటంవల్ల భయపడి తండ్రికి టెలిగ్రాం ఇచ్చేడు. కాని తండ్రి రాలేదు, విరోచనములు తగ్గలేదు. స్వామి అన్నం తినమంటున్నారు. భక్తులందరికీకూడా స్వామి ఆ యువకుడి వ్యాధిపట్ల ఉదాసీనంగా ఉన్నారన్న భావన కలిగింది. విరోచనములు ప్రారంభించిన మూడవ దినమున అందరితోబాటు ఆ యువకుడు కూడా భోజనము చేస్తుండగా బాత్‌రూమ్‌కి వెళ్ళటానికి మధ్యలో వెళ్ళబోతుంటే స్వామి, 'కూర్చో, అన్నం తిను' అన్నారు. కూర్చున్నాడు. అంతే, ఆ తర్వాత జ్వరం లేదు, విరోచనాలు లేవు. స్వామి హస్తచాలనంతో అతడు తండ్రికి పంపిన టెలిగ్రాం తీసి ఇస్తూ, "మీ నాయన వచ్చి ఏం చేస్తాడు? అందుచేత టెలిగ్రాం వెళ్ళకుండా చేశాను" అన్నారు. అందరూ నవ్వుకుని స్వామి అపార కరుణకు జోహార్లర్పించారు.

అక్షయమైన విందు భోజనాలు

కరణంగారి భార్యలైన సుబ్బమ్మకు, కమలమ్మకు పిల్లలు లేరు. కమలమ్మకు ఒక పేద బంధువురాలు ఉండేది. ఆమె తన కుమార్తెకు వివాహం

చేయదల్చుకుందని తెలిసి ఆ వివాహం తనింట్లోనే జరపడానికి కమలమ్మ అంగీకరించింది. పరిమితమైన ఆర్థిక సౌమత దృష్ట్యా భక్తులనెవరినీ విందు భోజనమునకు పిలవటంలేదని, దగ్గర బంధువులే ఉంటారనీ, స్వామి తప్పక వచ్చి దంపతులను ఆశీర్వదించాలని, స్వామిని కమలమ్మ ప్రార్థించింది. స్వామి ఆనందంగా అంగీకరించారు. చెప్పాచెయ్యకుండా స్వామి సరిగ్గా పెళ్ళి సమయానికి వందమంది భక్తులతో వచ్చి వధూవరులను ఆశీర్వదించి, అందరికీ విస్తర్లు వేసి వడ్డన ప్రారంభించ మన్నారు. వాళ్లు తటపటాయిస్తుంటే స్వామి వంటింట్లోకి వెళ్ళగానే కమలమ్మ, పెళ్ళికుమార్తె తల్లి స్వామి పాదాలమీదపడి, "స్వామీ, చెప్పాము కదా! వాళ్ళందరిముందు అప్రతిష్ట పాలవుతాం, ఈ కొద్ది పదార్థాలతో ఇంతమందికి ఎలా వడ్డించగలం?" అనగానే, స్వామి ఆ పదార్థాలను 'అక్షయం' అంటూ చేతితో స్పృశించి వడ్డన ప్రారంభించమన్నారు. స్వామి మహిమవల్ల అందరూ విందు భోజనములు చేయగా, ఇంకా ఆ పదార్థాలు అక్షయమవుతూనే ఉన్నాయి.

ఏమి కావాలి? ఎంత కావాలి?

ఒకసారి చిత్రావతి నదికి భక్తులతో స్వామి వచ్చి కూర్చుని ఉండగా స్వామి ఇసుకలోనుంచి మిఠాయితీసి అందరికీ ఇస్తే అందరూ ఆనందంగా తింటున్నారు. అందులో ఒక పేదరైతు, తినకుండా కళ్ళు తుడుచుకుంటున్నాడు. స్వామి అతనికేసి తిరిగి, "నువ్వెందుకు తినటంలేదు?" అని అడిగేరు. స్వామికి తెలియక కాదు. "స్వామీ, ఈరోజున నేను తమ సమక్షంలో ఆనందంగా కడుపునిండా తింటూ గడుపుతున్నాను. రేపు నేను మా ఊరు తిరిగి వెళ్ళినప్పుడు ఆకలితో అలమటించే భార్య, పిల్లల్ని చూడాలన్న బాధతో తినటానికి మనసొప్పటంలేదు" అన్నాడు. స్వామి, "నీకేమి కావాలి? ఎంత కావాలి?" అని అడిగారు. "ఒక జత ఎడ్ల బండి ఉంటే, బండి తోలుకు బ్రతుకుతాను. దానికి 300 రూ॥లు కావాలి స్వామీ" అన్నాడు. వెంటనే స్వామి అతనికి 3000

రూపాయలిచ్చి, “ఇప్పుడు సంతోషంగా తిను” అన్నారు. అతనితోబాటు అందరి మొహాలు వెలిగేయి. ఆ రైతు సంక్రాంతికి కొత్త రెండెడ్ల బండిలో చెరకు గెడలు వేసుకొని పుట్టపర్తి వచ్చాడు. స్వామి ఆశీర్వాదించి వాటిని ఊళ్ళో పిల్లలకి పంచిపెట్టు అని ఆదేశించారు.

పోయిన ముత్యాలగాజు

ఒక పర్యాయం ఒక రాణిగారు పుట్టపర్తికి వచ్చినప్పుడు ఆమె స్వామికి నమస్కరిస్తున్నప్పుడు ఒక చేతికి ముత్యములు పొదిగిన బంగారు గాజు ఉండుట స్వామి పరిశీలించటం చూసి, “దీని జత రెండవ గాజు పోయింది” అని చెప్పింది. స్వామి ఆ చేతినుంచి ఆ గాజు తీసి ఇమ్మనమని, దానితో హస్తచాలనము చేసి, ఆమెకివ్వగా రెండవ గాజుతోసహా ఆమె చేతిలో ఉన్నాయి. కుతూహలంగా ఆమె పరిశీలించగా స్వామి తీసి ఇచ్చిన గాజు తను పోగొట్టుకొనినదే. దానిమీద కూడ ఆమె సాంకేతికమైన పేరు ఉంది. స్వామికి కృతజ్ఞతాభివందనములర్పించినది.

సూట్‌కేస్ నుంచి తీసిన ఉంగరం

బెంగళూరులో ఒక భక్తురాలి ఇంటికి వెళ్ళగా ఆమెయొక్క ఖరీదైన వజ్రపు ఉంగరం పోయిన సందర్భంలో పోలీసులు వచ్చి ఆమె ఇంట్లో ఉండే నౌకర్లను దుర్భాషలాడుతూ అనుమానంతో, అవమానించడం స్వామి చూశారు. వాళ్ళెవరూ ఆ ఉంగరమును దొంగిలించలేదనీ, ఆమెకు విశ్వాస పాత్రుడనుకున్న బంధువే ఆ యింటికి వచ్చినప్పుడు దొంగిలించాడని స్వామి చెప్పారు. కాని ఆమెకు నమ్మకం కల్గలేదని గ్రహించి అతని సూట్‌కేస్‌ను వర్ణించారు. అయినా ఆమె నమ్మినట్లు కనపడలేదు. అప్పుడు స్వామి హస్తచాలనంతో ఆ ఉంగరమును తీసి, “ఇదిగో, ఆ సూట్‌కేస్‌లోంచి తీసేను” అని చెప్పి ఇచ్చారు. ఆ నౌకర్లు, పోలీసులు స్వామి పాదాలమీద పడ్డారు. తన తొందరపాటుకు పశ్చాత్తాపముతో అందరికీ క్షమాపణ చెప్పి ఆమె తన కళ్ళు

తెరిపించినందుకు స్వామికి సాష్టాంగపడి తన కృతజ్ఞతలు తెలియజేసింది.

సంగీతంతో సందేశం

“నేను షిరిడీ బాబాను” అని సత్యసాయిబాబా ప్రకటించడం సముచితం కాదని ఖండించిన ఒక షిరిడీ సాయి భక్తుడు షిరిడీ సాయి ఆలయం నిర్మించి అందులోనే ఉంటున్నాడు. ఒకరోజున ఒక బాలుడు చక్కని కంఠంతో సత్యసాయిబాబా పాడే పాటలు పాడుతూ ఆ ఆలయం దగ్గరకొచ్చాడు. ఈ భక్తుడు ఆ బాలుణ్ణి, “ఈ పాటలు ఎక్కడ నేర్చుకున్నావు?” అని అడిగేడు. “నేను నేర్చుకోలేదు. నా అంతరంగంలో వాటంతట అవే ఉత్పన్నమవుతాయి” అన్నాడా బాలుడు. కొంతసేపు పాటలు పాడేక ఆ బాలుడు తనకి ఆకలిగా ఉందన్నాడు. అతడివద్ద కొన్ని చపాతీలు, చెట్నీ ఉంటే తెచ్చి ఆ బాలుడు, తను తిన్నారు. తర్వాత ఇద్దరూ లేచేరు. ఆ ఆలయంనుంచి బయటకు వచ్చాక ఆ బాలుడు ముందు నడుస్తుండగా అతని వెనక నాలుగు అడుగులు వేశాడో లేదో ఆ బాలుడు అంతర్ధానమయినాడు. ఆ భక్తుడొక క్షణం నివ్వెరపోయి తర్వాత తేరుకొని ఆ బాలుని గాన మాధుర్యం, అతని భావ గర్భితమైన మాటలు గుర్తుకు తెచ్చుకొని ఈ అద్భుత బాలుడు సాక్షాత్తు ఆ సత్యసాయిబాబాయే అని, తను షిరిడీ బాబా ఒక్కరే అని నిదర్శనం చూపటానికే ఆ రూపంలో వచ్చినట్లు గ్రహించాడు.

“నా మాట వినరా?”

ఒకరోజున మైసూరు మహారాజా అరసు కుటుంబ సభ్యులు స్వామిని మైసూర్‌కి ఆహ్వానించి వెంటబెట్టుకు తీసుకువెళ్ళటానికి వచ్చేరు. మధ్యాహ్నమయింది. వంటలు సిద్ధంకాగానే స్వామి ఆరుబయట ఆకులు పరచి అందులో ఈ అతిథులకు వడ్డించమని చెప్పారు. అది మండు వేసవి కాలం, మిట్టమధ్యాహ్నం. అది చూచి, “స్వామీ! మేమంత ఎండలో కూర్చోలేము” అన్నారు. స్వామి, “నా మాట వినరా?” అన్నారు. స్వామిని ఆహ్వానించడానికి వచ్చినవాళ్ళం, వారి మాట

కాదంటే వారి ఆజ్ఞను ధిక్కరించినట్లుంటుంది. ఎండ చూస్తే మండిపోతోంది అని ఆలోచించి అయిష్టంగానే లేచారు. స్వామి వెంటనే ఆకాశం వైపు రెండు చేతులూ ఎత్తి ఊపి ఒక్క క్షణం తర్వాత దించారు. ఆశ్చర్యంగా సరిగ్గా మందిరం ఆవరణపైన ఒక మేఘం ఏర్పడి, చూస్తుండగా ఒక పెద్ద గొడుగులాగ ఏర్పడి చల్లని గాలి వీచటం ప్రారంభించింది. అప్పుడు ఆ సుకుమార అరసు వంశీయులందరూ ఆనందాశ్చర్యములతో స్వామికి నమస్కరించి భోజనములు చేసేరు. ఆ తరువాత వారందరూ ఆనందంగా కొన్నాళ్ళు స్వామి సన్నిధానంలో గడిపేరు.

“నేను చెప్పినట్టు చెయ్యండి”

స్వామిని వెంటబెట్టుకుని బెంగళూరు వెళ్ళడానికి సిద్ధమవుతుండగా, అరసు కుటుంబమువారు తీసుకొచ్చిన జీపులోనూ, కారులోనూ పెట్రోల్ అయిపోయిందని ద్రవర్లు చెప్పారు. పుట్టపర్తిలో పెట్రోలు దొరకదు, ఎవరినైనా పెనుగొండ పంపి పెట్రోలు తెప్పించుకోవాలి, అని ఆలోచించుకుంటూ ఉండగా స్వామికి తెలిసి, “రెండింటిలోనూ నీళ్ళు నిండా పోసెయ్యండి” అని స్వామి అంటే, స్వామి ఎగతాళి చేస్తున్నారనుకున్నారు. మళ్ళీ అన్నారు స్వామి. ఈసారి విన్నపోయి, “స్వామీ! టేంకుల్లో నీళ్ళు పోస్తే తుప్పు పడతాయి కాని ప్రయోజనం ఏమిటి?!” అన్నాడొక అరసు అతిథి. “నేను చెప్పినట్టు చేయండి” అన్న స్వామి స్వరంలో తీవ్రత గమనించి, వెంటనే టేంకులు నీటితో నింపారు. ద్రవర్లను స్టార్టు చేయమని స్వామి కార్లో కూర్చున్నారు. కారు, జీపు బయలుదేరి నిరాఘాటంగా బెంగళూరు వెళ్ళాయి. అయితే దారిలో స్వామి మరో లీల చేశారు.

చిటికెన వేలుతో జీప్‌ని ఎత్తుట

స్వామి అరసు కుటుంబీకులతో కార్లో వెడుతుండగా త్రోవలో ఒక గతుకులో జీప్ ప్రక్కకి పడిపోయింది. అందరూ దెబ్బలు తగలకుండా బయట పడ్డారు. కానీ ఒక పిల్లవాడు ప్రక్కకు ఒరిగిపోయిన

చక్రంకింద పడిపోయాడు. అతని మూలుగు వినబడుతోంది. అందరూ వచ్చి ఆ జీప్‌ని నిలబెట్టటానికి ప్రయత్నించారు. స్వామి నెమ్మదిగా కారు దిగి రాగానే ఆ పిల్లవాడి తల్లి స్వామి పాదాలమీదపడి రక్షించమని ప్రార్థించింది. స్వామి అందరినీ తప్పుకోమని చెప్పి తమ చిటికెన వేలుతో జీప్‌ని ఎత్తి నిలబెట్టారు. పిల్లవాడు ఏ గాయాలూ లేకుండా బయటపడ్డాడు. ఈ అనుభవాలతో మైసూర్ మహారాజా కుటుంబీకులు స్వామి భక్తులయ్యారు. స్వామి కోరేది స్వామి మిరకిల్స్ చూసి భక్తులవటం కాదు, త్రికరణశుద్ధిగా స్వామి ప్రబోధల యెడల విశ్వాసం పెంచుకోవడం.

లేచి వెళ్ళి వంట చెయ్యి

భార్య పక్షవాతంతో బాధపడుతుండగా, కొందరు భక్తుల ప్రోత్సాహంతో భర్త ఆమెను పుట్టపర్తి తీసుకు వచ్చాడు. తానే వంట చేస్తూ అన్నివిధముల పరిచర్యలు చేస్తూ స్వామి ఇంటెర్వ్యూకి పిలుస్తారని ఎదురుచూస్తూ ఉండగా ఎనిమిది మాసాలు గడచిపోయాయి. స్వామి వారిని పట్టించుకోలేదు. ఆనాడు అందరూ గౌరీపూజ చేసుకుంటున్నారు. గౌరీపూజనాడు కూడా తాను నిస్సహాయంగా భర్తచేత వంటచేయిస్తున్నందుకు ఆమె దుఃఖిస్తూ ఉండగా స్వామి ఆ దంపతులను ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. ఆమెను వీల్‌చైర్‌లో తీసుకు వచ్చారు. స్వామి ఆమెవద్దకు వెళ్ళి, “భర్తతో సేవలు చేయించుకుంటున్నావు, నీకు సిగ్గుగాలేదా?” అన్నారు. “స్వామీ! నాకు పక్షవాతం, లేవగలిగిన శక్తిలేక ఆయన్ని ఇబ్బంది పెడుతున్నాను” అంది. “ఎందుకు లేవలేవు? లేచి వెళ్ళి వంటచెయ్యి” అని గట్టిగా మందలించారు. ఆమె మళ్ళీ అదే పాట పాడుతుంటే స్వామి తీవ్రమైన పదజాలంతో, “లేచి వెళ్ళు, వెంటనే వెళ్ళి నీ పని నువ్వు చెయ్యి” అన్నారు. ఆమె శక్తినింతా కూడబట్టుకొని లేచింది. అడుగులు వేసింది, కాళ్ళు స్వాధీనంలోకి వచ్చేయి. నడవగలిగింది. భార్యాభర్తలిద్దరూ స్వామి పాదాలను తాకి కృతజ్ఞతలు తెలియజేసుకుంటుండగా భక్తులందరూ ఆనందబాష్పాలు రాలిపోయాయి. (సశేషం)

“నీలో ఉన్న అంతరాత్మయే నేను”

వి. విజయసాయి

మనలోని చాలామంది భక్తులకు స్వామి కారులో బయటకు వెళ్ళిన ప్రతి సారి కారు వెంట వీలున్నంత వరకు పరిగెత్తుతూ, స్వామిని దర్శించుకునే ప్రయత్నం చేయటం సర్వ సాధారణం. ఈ ప్రక్రియలో బాలుని నుండి వృద్ధులవరకు ఒకే వరుస. పిల్లలు, వయో వృద్ధులు, స్త్రీలు తమతమ అస్తిత్వాలను మరచి, అదుపు తప్పి స్వామి కారు వెంట పరిగెత్తటం “ఆకర్షణీయ కృష్ణః” అన్న శ్రీ సాయికృష్ణ ఉవాచను స్ఫురణకు తెచ్చే అద్భుత దృశ్యం.

ఇంతకీ ఇదంతా ఎందుకు చెబుతున్నానంటే, ఇటీవల నేను పుట్టపర్తికి వచ్చినప్పుడు ‘స్వామి మనల్ని వదలిపెట్టి వెళ్ళిపోయారే’ అన్న భావన నన్ను కలచి వేస్తుండగా ఒకరోజు మధ్యాహ్నం తలొంచుకొని మా ఇంటివైపు నడుస్తుంటే, ‘భాయ్ సాబ్, అందర్ ఆయియే’ అన్న పిలుపు విని మా పొరుగింట్లోకి వెళ్లాను. ఆయన చాలా కాలం క్రిందట ఉత్తర భారత దేశం నుండి వచ్చి పుట్టపర్తిలో స్థిర నివాసముంటున్న వాసుదేవ్ అనే భక్తుడు. మాటల సందర్భంలో స్వామి తనకు ప్రసాదించిన ఒక గొప్ప అనుభవాన్ని ఆయన నాతో పంచుకున్నారు. చిత్రమేమిటంటే, ఆయనతో నాకు ఐదారు సం॥ల నుండి పరిచయం ఉంది. కానీ, ఏనాడూ ఆయన నన్ను ఇంట్లోకి ఆహ్వానించడం కానీ, తన అనుభవాన్ని వెల్లడించడం కానీ జరగలేదు. ఆ సమయంలో ఆయన కెందుకో తన అనుభవాన్ని నాకు చెప్పాలనిపించిందట. స్వామి దూరమయ్యారన్న భ్రాంతితో నేను పడుతున్న ఆవేదనకు స్పందించి స్వామి ఆయనకు అట్టి ప్రేరణ కలిగించారనటంలో సందేహం లేదు. ఎందుకంటే, స్వామి అంతర్యామి కనుక. ఈ క్రింది సంఘటనతో ఈ విషయం మీకే సుస్పష్టమవుతుంది.

ఆయన అనుభవం ఆయన మాటల్లోనే

“స్వామి దర్శనాన్ని ప్రప్రథమంగా అనంతపురం మహిళా కళాశాల ప్రారంభోత్సవం (1968)లో నా కుటుంబ సభ్యులతో కలిసి చేసుకున్నాను. ప్రథమ దర్శనంలోనే స్వామి నా హృదయంలో ప్రతిష్ఠితులైనారు. నాటి నుండి నేటివరకు, ఈ పవిత్రమైన మట్టిలో కలిసేవరకు పుట్టపర్తిలోనే నా స్థిర నివాసము. వారిని దర్శించుకోవడమే నా జీవన పరమావధిగా మారిపోయింది. ఇక పనేముంది పుట్టపర్తిలో? పొట్టకూటికోసం తగినంత పనిచేయటం, పుట్టుగతులను నిర్దేశించే పుట్టపర్తి స్వామిని ఆరాధించడం.

స్వామి బయటికి వెళ్ళినప్పుడల్లా వారి కారు వెంట పరుగెత్తేవాడిని. ఈరీతిగా చాలా సంవత్సరాలు కొనసాగింది. ఒకనాడు అదేరీతిగా స్వామి కారు వెంట పరిగెడుతుంటే స్వామి కారు హఠాత్తుగా రోడ్డు ప్రక్కన ఆగింది. కారులో నుంచి స్వామి లేతతమలపాకుల వంటి తమ మెత్తని పాదాలతో భూమాతను స్పృశిస్తూ నన్ను దగ్గరకు రమ్మని సంజ్ఞ చేశారు. నేను పరిగెత్తడం మాని, వేగంగా పరిగెడుతున్న గుండెతో స్వామిని సమీపించాను. నన్ను తమ కమల నేత్రాలతో అత్యంత మనోహరంగా వీక్షిస్తూ, వాత్సల్య పూరిత దృక్కులతో హృదయ తంత్రులను మీటుతూ అనునయంగా హిందీలో తమ సంభాషణను ఈరీతిగా సాగించారు: “తుమ్ హమేషా హమారే వీచే క్యుం దౌడ్తే హో? క్యా మై యే దేహ్ హూ? ఏ దేహ్ కభీ బెంగళూర్ జాతా హై, కభీ కొడైకెనాల్ జాతా హై. ఇథర్ ఉదర్ ఫిర్తా రహతా హై. మై యే దేహ్ నహీ హూ. మై తుమ్హారే భీతర్ బసేహయే ఆత్మా హూ. సబ్ కే అంతర్యామీ హూ” (నీవు నావెంట ఎప్పుడూ ఎందుకు

పరిగెత్తుతావు? నేను ఈ దేహమా? ఈ దేహం ఒకసారి బెంగళూరు వెళుతుంది, మరొకసారి కొడైకెనాల్ వెళుతుంది. ఇటూ ఇటూ తిరుగుతూ ఉంటుంది. నేను ఈ దేహము కాను. నీలో ఉన్న అంతరాత్మయే నేను. అందరిలోని అంతరాత్మను నేనే)

నిశ్చేష్టుడనై స్వామిని చూస్తూ పాదములచెంత కూర్చున్నాను. విభూతి సృష్టించి నుదుటిపై ఉంచి నోటిలో కూడా వేశారు. “సమజ్గయా? అబ్సే కభీ భీ మేరే కార్ కే పీఛే నహీ భాగ్నా. చరణ్ స్పర్శ కరో” (అర్థమయిందా? ఇకముందు ఎప్పుడూ నా కారు

వెంట పరిగెత్తకు, పాదసమస్కారం చేసుకో) అన్నారు. నాకు బాహ్యస్మృతి లేదు. పాదసమస్కారం చేసికొన్నాను. కారు ముందుకు సాగింది, కారులో కూర్చొని ఉండే ఆ దేహంలోని స్వామిని అణువణువులోనూ కాంచే దివ్యదృష్టిని అనుగ్రహిస్తూ.

ఇక మరెప్పుడూ స్వామికోసం పరిగెత్తే అవసరం నాకు రాలేదు.”

ఈ సంఘటన వింటే స్వామి మన మధ్య లేరని భావించటం ఎంత అజ్ఞానమో బోధపడుతుంది.

✽

“అణ్ఠొరణ్ఠియాన్....”

“భారతదేశములో మనము చెట్లలో, పక్షులలో సర్వత్రా భగవంతుని చూస్తున్నాము. సర్వత్రా సర్వ పదార్థములలో పూజిస్తున్నాము... రాతిని దేవునిగా పూజిస్తున్నాము కాని, భగవంతుని రాయిగా భావించము,” అని బాబా చెప్పారు. మానవునితో సహా యీ సృష్టి అంతా భగవంతుని వస్త్రము అని నొక్కి చెప్పారు. ఈ సృష్టిలోనుండి కాక మరొకరీతిగా భగవంతుని చూడలేమనికూడా బాబా పదేపదే జ్ఞాపకము చేస్తూ వచ్చారు. భగవంతుని చూడవలెనన్న, మనకు గోచరమగుచున్న దానినంతా అనుభవము చేసికొనవలసి ఉన్నది. “అద్భుతమూర్తి” అనే గ్రంథంలో హోవర్డు మర్చెట్ ప్రొ॥ వై. జనార్దన్ రావు అనే ఒక భూగర్భ శాస్త్రజ్ఞునికి సంబంధించిన అనుభవాన్ని వివరించారు. ఒక రోజు బాబా ఒక నల్లని కరకురాతి ముక్కను తీసికొని, దానిని ప్రొ॥ రావుగారికి అందించి అందులో ఏమున్నదో చెప్పుమని అడిగారు. ఆ శాస్త్రజ్ఞుడు అందులో ఉన్న వివిధ ఖనిజములను గురించి వివరించారు.

బాబా: వీటి సంగతి కాదు, ఇంకా లోతైన విషయము.

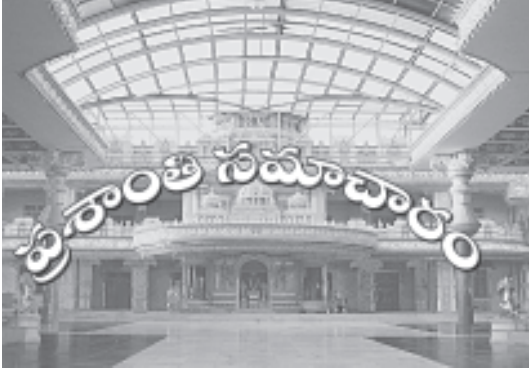
ప్రొ॥ రావు: అందులో అణువులు, పరమాణువులు, ఎలక్ట్రానులు.....

బాబా: అది కాదు, ఇంకా లోతుకు వెళ్లాలి.

ప్రొ॥ రావు: నాకు తెలియదు స్వామీ.

అప్పుడు బాబా దానిని తన చేతిలోనికి తీసికొని, రెండు వ్రేళ్ల మధ్య పట్టుకొని, రావుగారు చూస్తుండగా దాని మీద ఊదినారు; దానిని బాబా ఆయనకి తిరిగి యివ్వగా, దాని స్వరూప స్వభావములే మారిపోయాయి. ఆ వంకర టింకర రాతి ముక్క సుందరమైన మురళీధరుని విగ్రహంగా మారిపోయింది. రంగుతోపాటు దానిలోని పదార్థము కూడ పరివర్తనం చెందినది. దీనిని ఆ శాస్త్రజ్ఞుడు గమనించి సంభ్రమాశ్చర్యములకు లోనైనారు. “గమనించినావా, అణువులకు, పరమాణువులకు వెనుక భగవంతుడే రాతిముక్కలో ఉన్నాడు” అన్నారు భగవాన్.

ప్రశాంతి విద్యవ్రహ్మ సభలు

అక్టోబరు 1వ తేదీన ఉదయం యజ్ఞం యథావిధిగా పూర్ణచంద్ర హాలులో ఉదయం 7 గంటలనుండి మధ్యాహ్నం 12 గంటలవరకు జరిగింది. విద్యార్థులు బుక్కపట్టణం మండలంలోని 20 గ్రామాలలో సేవ చేశారు. నాటి సాయం సమయంలో బృందావనం క్యాంపస్ బి.కామ్. విద్యార్థి సౌరభ్ కుమార్ నవవిధ భక్తి సూత్రాలను వివరించారు. అనంతపురం క్యాంపస్లో అసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్ పి.ఎల్. రాణి తమ ప్రసంగంలో భగవాన్ బాబా ఆద్యంతములు లేని దివ్యశక్తిగా మనతోనే ఉన్నారని పలికారు. ఈ ప్రసంగానంతరం భగవాన్ బాబా గతములో ఇచ్చిన దివ్యసందేశాన్ని భక్తులకు వినిపించారు. ఈ సందేశములో భారతీయ సంస్కృతి యొక్క విశిష్టతను, భారతీయ విద్యయొక్క జైన్మత్యాన్ని భగవాన్ వివరించారు. గుణశీలాలను పెంపొందింప జేయునదే భారతీయ సంస్కృతి అన్నారు. విద్యార్థులు ప్రాచీన భారతీయ సంస్కృతిని పునరుద్ధరించాలని ఉద్బోధించారు. అనంతరం బృందావనం కేంపస్ విద్యార్థులు 'ప్రేమామృతం' సంగీత కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు.

అక్టోబరు 2వ తేదీన బుక్కపట్టణం మండలంలోని 15 గ్రామాలలో విద్యార్థులు స్వామి ప్రసాదాన్ని పంపిణీ చేశారు. విద్యార్థులను గ్రామ ప్రజలు మంగళతోరణాలతో, బ్యానర్లతో సాదరంగా ఆహ్వానించారు. నాటి సాయంకాలం అనంతపురం

కేంపస్ ఎమ్.ఫిల్. స్కాలర్ లలితాశర్మ వైరాగ్యాన్ని గురించి ప్రసంగించారు. “సాయిసంస్థకు మనమేదో సేవలందిస్తున్నామనే భ్రమకు లోనుకావద్దు. మన చిత్తశుద్ధికి తోడ్పడటం ద్వారా సాయిసంస్థే మనకు సేవల నందిస్తున్నది” అన్నారు. పోస్ట్ డాక్టరల్ రీసెర్చ్ స్కాలర్ సాయి గిరిధర్ సాలోక్య, సామీప్య, సారూప్య, సాయుజ్యాలనుగురించి ప్రసంగించారు. అనంతరం భగవాన్ బాబావారి సందేశాన్ని సభాసదులకు వినిపించారు. అంతరాత్మ ప్రబోధాన్ని అనుసరించమని భగవాన్ ఈ ప్రసంగంలో చెప్పారు. తదుపరి అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థులు కడు శ్రావ్యంగా సంకీర్తన చేశారు. ఆ కీర్తనలన్నీ వారే రచించి బాణీ కట్టారు.

అక్టోబరు 3వ తేదీన పుట్టపర్తి మండలంలోని 18 గ్రామాలలో విద్యార్థులు స్వామి ప్రసాదాన్ని పంచిపెట్టారు. ఆరోజు సాయంవేళలో జరిగిన ప్రశాంతి విద్యవ్రహ్మసభలో ఎమ్.బి.ఎ. విద్యార్థి రిషభ్ సచ్దేవ భగవాన్ బాబావారి సందేశం, “జీవితమొక సవాలు, ఎదుర్కో” ఉటంకిస్తూ తమ కుటుంబ సభ్యులను సమస్యలనుండి భగవాన్ బాబా ఏవిధంగా రక్షించిందీ పేర్కొన్నారు. ప్రొఫెసర్ అనంతరామన్ ‘మన జీవితాలు - స్వామి సందేశం’ అన్న ఇతివృత్తంపై ప్రసంగించారు. భగవాన్ బాబావారి వజ్ర సంకల్పం, వారి పరిపూర్ణ వైరాగ్యం మనకు ఆదర్శమన్నారు. ఈ ప్రసంగాల అనంతరం భగవాన్ బాబావారి దివ్య సందేశం రికార్డును వినే అవకాశం భక్తులకు లభించింది. ఈ సందేశములో భగవాన్ బాబా సత్సాంగత్యముయొక్క విశిష్టతను వివరించారు. చివరిగా, శ్రీ సత్యసాయి మీర్పూరి సంగీత కళాశాల విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు కర్ణాటక, హిందుస్తానీ బాణీలలో సంకీర్తన చేశారు.

అక్టోబరు 4వ తేదీన వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞం యథావిధిగా కొనసాగింది. ఆరోజు ఉదయం గం 8 లకు భగవాన్ బాబావారు ఉపయోగించిన వాహనాలకు సాయికుల్యంత హాలులో ఆయుధ

పూజను నిర్వహించారు. ఆనాటి సాయంకాలం ప్రశాంతి విద్యన్మహాసభలో బృందావనం కేంపస్ బి.ఎస్సీ. 3వ సంవత్సరం విద్యార్థి శివం చోప్రా కృతజ్ఞతనుగురించి చెబుతూ సర్వకర్మలనూ భగవంతునికి అర్పించడమే కృతజ్ఞత అన్నారు. డాక్టరల్ స్కాలర్ శ్రీ అమేయ దేశ్‌పాండే ఇటీవల హిమాలయ ప్రాంతంలో తనకు కలిగిన మహత్తరమైన అనుభవాన్ని తెలియజేశారు. గత మే మాసములో కొందరు సహ విద్యార్థులతో కలిసి హిమాలయాలకు వెళ్ళామని, అక్కడ నీలకంఠ పర్వతముపై కాకతాళీయముగా ఒక యోగిని దర్శించామని చెప్పారు. తాము పుట్టపర్తినుండి వచ్చామని చెప్పగానే ఆ యోగి ఎంతో ఆనందించి, “మీరు బాధ పడుతున్నారా?” అని అడిగి, “దుఃఖించవద్దు, భగవాన్ బాబా రూపరహిత స్థితిలో ఉన్నారు. నాకు ఇక్కడ, నా ఆశ్రమములో ఎన్నో పర్యాయాలు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దర్శనం లభించింది” అన్నారు. ఉపన్యాసాల అనంతరం బాబావారి సందేశమును భక్తులకు వినిపించారు. భక్తులు అశాశ్వతమైనవాటి కోసం ప్రాకులాడకూడదని భగవాన్ చెప్పారు.

శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ హాస్పిటల్ వార్షికోత్సవం

అక్టోబరు 4వ తేదీన పుట్టపర్తిలోని శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ హాస్పిటల్ 56వ వార్షికోత్సవ సందర్భంగా సాయికుల్యంత్ హాలులో డాక్టర్లు, ఇతర సిబ్బంది ఒక కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. భగవాన్ బాబా తమకు 28 ఏళ్ళ వయస్సులో ఈ హాస్పిటల్‌కు శంకుస్థాపన చేశారు. ఈ హాస్పిటల్‌కు మరొక ప్రత్యేకత కూడా ఉంది. స్వామి ప్రారంభములో ఈ హాస్పిటల్‌ను దర్శించి, రోగులను పరామర్శించి, వారికి స్వయంగా మందులనుకూడా ఇచ్చేవారు. ఆ రోజుల్లో ఈ హాస్పిటల్‌కు డా॥ సీతారామయ్య ప్రప్రథమ మెడికల్ సూపరింటెండెంటుగా వ్యవహరించారు. జనరల్ హాస్పిటల్‌వారు ప్రదర్శించిన ‘గమ్యం నీవుగా, పయనం నీ తోడుగా’ నాటికలో హాస్పిటల్‌లో ఎన్నో సంవత్సరాలు సేవలందించిన డా॥ బి. సీతారామయ్య,

డా॥ సరోత్తం అల్రేజాల అనుభవాలున్నాయి. డాక్టర్లు నిమిత్తమాత్రంగా సేవలు చేయగలరని, స్వస్థత చేకూర్చేది స్వామియే అన్న యధార్థం ఈ నాటికలో ముఖ్యాంశం. వైద్యశాస్త్ర పరిధిలో నయంకాని ఎన్నో వ్యాధులను స్వామి చిటికెలో నయం చేసిన సంఘటనలను ఈ నాటికద్వారా సమావేశితులు తెలుసుకున్నారు. అనంతరం స్వామి హాస్పిటల్‌ను దర్శించిన దృశ్యాలను నేపథ్యంలో సంగీతం వినిపిస్తూ ఉండగా స్క్రీన్‌పై చూపించారు. ఈ కార్యక్రమం భక్తులను అమితంగా ఆకట్టుకున్నది.

అక్టోబరు 5వ తేదీ ఉదయం వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞములో భాగంగా సరస్వతీ పూజను నిర్వహించారు. విద్యార్థులు పుట్టపర్తి, కొత్తచెరువు బుక్కుపట్టణం మండలాలలో గ్రామసేవను నాటితో ముగించారు. నాటి ప్రశాంతి విద్యన్మహాసభలో అనంతపురం కేంపస్ విద్యార్థిని లలిత ఇచ్చాశక్తి, జ్ఞానశక్తిలను గురించి మాట్లాడారు. అంతరంగంలో నిద్రాణమైయున్న దివ్య చైతన్యాన్ని జాగృతం చేయడమే నవరాత్రి మహోత్సవాల అంతరార్థం అన్నారు. అనంతపురం కేంపస్ అధ్యాపకురాలు సుమారావు మనము భగవంతునిపై చూపించే ప్రేమ ప్రాపంచిక విషయాలతో కలగలిసి ఉంటుంది, భగవంతుడు మనపై చూపించే ప్రేమ నిస్వార్థమైనది, పవిత్రమైనది, పరిపూర్ణమైనది, దివ్యమైనది అన్నారు.

ఈ ప్రసంగాల అనంతరం ప్రొఫెసర్ అనిల్ కుమార్ గ్రామసేవా కార్యక్రమం అత్యంత విజయవంతంగా కొనసాగింది అన్నారు. గ్రామస్థులు విద్యార్థులను, అధ్యాపకులను ఎంతో ఆదరించి వస్త్రాలను, ప్రసాదాన్ని భక్తి శ్రద్ధలతో అందుకున్నారని అన్నారు. ప్రతి రోజు ప్రశాంతి నిలయమునందలి కేంపీన్‌లో అనంతపురం కేంపస్ విద్యార్థినులు రాత్రి 7 గంటల నుండి తెల్లవారుఝామున 3 గంటలవరకు శ్రమించి ప్రసాదాన్ని పొట్లాలు కట్టేవారని, ఉదయం విద్యార్థులు గ్రామగ్రామమూ తిరిగి స్వామి ప్రసాదాన్ని అందజేసేవారని అన్నారు.

పూర్ణాహుతి

అక్టోబరు 6వ తేదీ ఉదయం 9 గంటలకు ప్రధాన ఋత్విక్కు వారి ధర్మపత్ని పూర్ణాహుతి సామగ్రిని భజన మందిరంనుండి పూర్ణచంద్ర సభామండపానికి నాదస్వరవాదనతో తీసుకు వచ్చారు. ఇతర ఋత్విక్కులు వారిని అనుసరించారు. యజ్ఞకుండం ఎదురుగా యజ్ఞపురుషులైన భగవాన్ బాబావారి కొరకు పీఠాన్ని ఉంచారు. పూర్ణాహుతి సమయంలో ఋత్విక్కుల సూచనమేరకు పూర్ణచంద్ర హాలులో సమావేశమైన భక్తులుకూడా ప్రార్థనలో పాల్గొన్నారు. విశ్వమానవ కళ్యాణంకొరకు స్వామి ఈ యజ్ఞాన్ని ప్రారంభించారని చెప్పారు.

2002 అక్టోబరు 11వ తేదీన భగవాన్ తమ దసరా ఉపన్యాసములో వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞంయొక్క లక్ష్యాన్ని వివరించారు:

“ఈ యజ్ఞం పరిపూర్ణమైన త్యాగానికి ప్రతీక, వాంఛారహితమైనది, ఫలాపేక్షరహితమైనది. అందరూ సంతోషంగా ఉండాలన్నది మన ఆకాంక్ష. ప్రకృతి వైపరీత్యాలనుండి రక్షణకొరకు ఎందరో యజ్ఞాలు చేస్తూ ఉంటారు. స్వామి ఆవిధముగా చేయరు. క్షామం రావచ్చు, పోవచ్చు. స్వామి యోచన అంతవరకే పరిమితం కాలేదు. సమస్త జీవులు నిరంతరం సుఖ సంతోషాలతో వర్ధిల్లాలి. అందరూ దివ్యానుగ్రహానికి పాత్రులు కావాలన్నదే స్వామి అభిమతం.”

పూర్ణాహుతి అనంతరం సాయికుల్యంత్ హాలులోనూ, బయటా వేచి ఉన్న భక్తులపై ఋత్విక్కులు యజ్ఞతీర్థాన్ని సంప్రోక్షించారు. ప్రసాద వితరణ జరిగింది.

ఆనాటి సాయంకాలం ప్రశాంతి విద్వన్మహాసభలో డాక్టోరల్ రీసర్చ్ స్కాలర్ శశాంక్ షా విజయదశమి అంతరాధ్యాన్ని వివరించారు. చెడుపై మంచియొక్క విజయంగా, అధర్మముపై ధర్మముయొక్క విజయంగా వర్ణించారు. ఎమ్.బి.ఎ. రెండవ సంవత్సరం విద్యార్థి రతీష్ కుంబలత్ మాతృమూర్తి, మాతృదేశం, దివ్యమాత అయిన భగవంతునిపట్ల కృతజ్ఞతను

చూపించడం అందరి కర్తవ్యం అన్నారు. భృందావనం కేంపస్ డైరెక్టర్ సంజయ్ సహానీ ప్రసంగిస్తూ భగవంతుని యశోవైభవం మన అవగాహనకు అతీతమయినదని అన్నారు. ప్రొ|| భగవంతునకు, స్వామికి మధ్య జరిగిన సంభాషణను ఉటంకించారు. “ఎన్నో సంవత్సరాలు మీతో సాహచర్యం చేసినా మీ గురించి నేను పూర్తిగా తెలుసుకోలేకపోవడానికి కారణమేమిట”ని భగవంతుని ప్రశ్నించగా, “నాతో కంటే నీతో నువ్వే ఇంకా ఎక్కువ కాలం గడిపావు. ముందు నీగురించి నీవు అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించు. అప్పుడు నీవు నన్ను మరికొంత బాగా అర్థం చేసుకోగలవు” అన్నారు.

ఈ ప్రసంగాల అనంతరం భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసాన్ని వినిపించారు. ఈ సందేశంలో భగవాన్ బాబా వైరాగ్యంయొక్క ఆవశ్యకతను వివరిస్తూ ఒక చిన్న కథను చెప్పారు. కుటుంబ సభ్యులతో అమితమైన భౌతికానుబంధమనే చట్రంలో చిక్కుకున్న శిష్యునిలో వైరాగ్య భావం పెంపొందించడానికి గురువు శిష్యునిచే ఒక నాటకం ఆడిస్తాడు. ఆ ప్రకారం శిష్యుడు ఇంటికి వెళ్ళి స్పృహతప్పి పడి చనిపోయినట్లుగా నటిస్తాడు. అతని కుటుంబ సభ్యులందరూ విలపిస్తూ ఉంటారు. ఆ సమయంలో అక్కడికి గురువు వెళ్ళి తను ఇచ్చే మంత్రజలాన్ని ఎవరైనా స్వీకరిస్తే శిష్యుడు బ్రతుకుతాడని, అయితే మంత్రజలాన్ని స్వీకరించినవారు మరణిస్తారని, కుటుంబ సభ్యులందరూ అతనిని అమితముగా ప్రేమిస్తున్నందువలన వారిలో ఎవరైనా వారి ప్రాణములు అర్పించి అతనిని బ్రతికించుకోవచ్చు అని చెప్పగా వారెవరూ ముందుకు రాకపోగా, గురువు గారినే ఆ మంత్రజలాన్ని స్వీకరించి శిష్యుని ప్రాణం కాపాడవలసిందిగా కోరుతారు. ఈ సంభాషణను విన్న శిష్యుడు స్వార్థపూరితమైన ప్రాపంచిక ప్రేమానురాగాలు అనే చక్రబంధమునుండి బయటపడి పరిపూర్ణమైన వైరాగ్యముతో గురువును అనుసరిస్తాడు.

సంగీత విభావరి: వారణాసివాసులు పద్మభూషణ్ పండిట్ రాజన్ మరియు పద్మభూషణ్ పండిట్ సాజన్

మిశ్రా సాంప్రదాయ సంగీతాన్ని వినిపించారు. వీరు 350 సం॥ల చరిత్ర కలిగిన బెనారస్ ఘరానాకు చెందినవారు.

యునైటెడ్ కింగ్డమ్ సాయుయువత కార్యక్రమం

“శ్రీ సత్యసాయి గ్రామసేవ, 2011” లో సాయి విద్యార్థులతో, అధ్యాపకులతో కలిసి పాల్గొన్న యునైటెడ్ కింగ్డమ్ సాయి యువత సభ్యులు అక్టోబరు 7వ తేదీన ఉదయం సాయికుల్యంత్ హాలులో వేదపఠనం చేశారు, సంగీత కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. సాయి యువత సభ్యురాలు చర్చోట్ ఎకార్డియన్ పై భజన గీతాలను వాయించారు.

ఒడిషా భక్తుల పర్తియాత్ర

అక్టోబరు 8వ తేదీన ఉదయం పుట్టపర్తిలో భగవాన్ బాబావారి జన్మస్థలమయిన శివాలయము నుండి విద్యుగిరి వరకు రథయాత్రను నిర్వహించారు. ఈ రథాన్ని 108 మంది మహిళలు పూర్ణకుంభంతో అనుసరించారు. శంఖాలను పూరిస్తూ, మృదంగ నాదము చేస్తూ మరికొందరు భక్తులు వారిని అనుసరించారు. ఆనాటి సాయంకాలము ఒడిషా రాష్ట్ర బరిపాడయందలి శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిహార్ బాలలు “కోణార్క సూర్య దేవాలయ చరిత్ర”ను నృత్య నాటికగా ప్రదర్శించారు.

కేరళ భక్తుల పర్తియాత్ర

అక్టోబరు 15వ తేదీన కేరళ వాసులయిన 400 మంది సాయిభక్తులు పర్తియాత్రలో పాల్గొన్నారు. నాటి సాయం సమయంలో ఓ.ఎస్. అరుణ్ సంగీత విభావరిని నిర్వహించారు. కర్ణాటక బాణీలో ‘ప్రభో గణపతే’ కీర్తనతో ప్రారంభించి ‘గోవింద మాధవా’ భజన పాటతో ముక్తాయంపు పలికారు.

అవతార ప్రకటన దినోత్సవం

డెబ్రె ఒక్క సంవత్సరాల క్రితం అక్టోబరు 20వ తేదీన ఉరవకొండలో భగవాన్ బాబా 14 ఏళ్ల వయస్సులో తాము అవతార పురుషులన్న విషయాన్ని మానవాళికి తెలియజేశారు. భగవాన్ ఆరోజు పాఠశాల

నుండి తిరిగి వచ్చి పుస్తకాలు విసిరివేసి, “నేను మీ సత్యమును కాను, నేను సాయిబాబాను... నా భక్తులు నన్ను పిలుస్తున్నారు” అని చెప్పి, అబ్బూరి ఇన్ స్పెక్టర్ బంగళా తోటలో ఒక రాతిపై కూర్చొని, “మానస భజరే గురు చరణం” పాటను పాడి, అక్కడ సమావేశమైన వారందరిచేత పాడించారు. ఆనాటినుండి సాయి భక్తులు ప్రతి ఏడాది అవతార ప్రకటన దినోత్సవాన్ని జరుపుకుంటున్నారు. ఈ సంవత్సరము ప్రశాంతి నిలయంలో భక్తులు అవతార ప్రకటన దినోత్సవాన్ని శ్రీ సత్యసాయి అవతారంలోని ముఖ్యఘట్టాల స్మృతులతో గడిపారు. నాటి సాయంత్రం ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్ ప్రసంగిస్తూ, స్వామి చేసిన ప్రకటనయందలి ముఖ్యాంశాలను భక్తులతో పంచుకున్నారు. అవి: 1. స్వర్గతుల్యమైన ప్రశాంతి నిలయం కేంద్రముగా నేను భక్త సంరక్షణ చేస్తాను. 2. నన్ను ఆశ్రయించిన భక్తుల వెతలను బాపి వారికి ఆనందం కలిగిస్తాను. 3. నా దివ్యత్వమువల్ల అవగాహనతో నా సన్నిధిలో ఉన్నవారందరూ వారివారి లక్ష్యాలను చేరుకుంటారు. 4. మీరు చేసే భజనలు నాకు అత్యంత ప్రీతిని కలిగిస్తాయి. మీ భజన కీర్తనలకనుగుణముగా మీ హృదయ క్షేత్రములో నేను నా దివ్యపాదముద్రలను నిక్షిప్తము చేస్తాను. 5. నేను మానవునివలె వ్యవహరించి మీకు నాతో సన్నిహితంగా మెలిగే సదవకాశాన్ని అనుగ్రహిస్తున్నాను. 6. నన్ను ఆశ్రయించినవారినెన్నడూ విడువను.

ప్రొ॥ అనిల్ కుమార్ ‘వసుధైక కుటుంబం’ అన్న ఆశయం భగవాన్ దివ్య చరణాలచెంతనే సాధ్య మన్నారు. ఈ ప్రసంగానంతరం భగవాన్ 2002లో అవతార ప్రకటన దినోత్సవాన ఇచ్చిన సందేశాన్ని, వారు పాడిన ‘మానస భజరే గురు చరణం’ పాటను నిర్వాహకులు భక్తులకు వినిపించారు.

దీపావళి పర్వదినమయిన అక్టోబరు 26వ తేదీన గుజరాతీ సాయి భక్తులు సాయి కుల్యంత్ హాలులో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు. ముందుగా గుజరాత్ సాయి సంస్థల రాష్ట్రీయ

అధ్యక్షులు మనోహర్ జి. త్రికన్నాడ్ భక్తులకు శుభాకాంక్షలను తెలిపి గుజరాత్‌లో సాయిసంస్థలు చేపట్టిన సేవాకార్యక్రమాలను వివరించారు. అనంతరం సాయి యువత సభ్యులు శ్రీ కృష్ణావతార ఘట్టాలను స్ఫురణకు తెస్తూ జానపద గీతాలకు అనుగుణముగా నర్తించారు. తదుపరి, తల్వార్ నృత్యంలో నిష్ణాతులైన శ్రీ రాజేంద్ర దాదాపు 15 నిమిషాల పాటు ఖడ్గాన్ని నిరంతరాయంగా వేగంగా త్రిప్పుతూ సభాసదులను ఆశ్చర్యపరిచారు. వీరు ఖడ్గాలతో అనేక సాహస కృత్యాలను చేశారు.

గుజరాత్ నూతన సంవత్సర వేడుకలు

అక్టోబరు 27వ తేదీన గుజరాత్ సాయి భక్తులు ప్రశాంతి నిలయంలో నూతన సంవత్సర వేడుకలను జరుపుకున్నారు. గుజరాత్ సాయి సంస్థల అధ్యక్షులు

నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు తెలిపి, భగవాన్ బాబా శరీరాన్ని వదలినా భక్తులకు మార్గదర్శకత్వం వహిస్తూనే ఉన్నారని, వారి అదృశ్య హస్తం భక్తులను నిరంతరం సంరక్షిస్తూనే ఉన్నదని చెప్పారు. వీరి ప్రసంగానంతరం సూరత్‌యందలి శ్రీ సత్యసాయి స్కూల్ బాలలు ‘సర్వాంతర్యామి సాయితో జీవనం’ అని అర్థం వచ్చే ఆంగ్ల నాటికను ప్రదర్శించారు. తదుపరి బరోడానుండి వచ్చిన ప్రఖ్యాత కళాకారుడు శ్రీ చిరాగ్ మహిదా ‘బేడ’ నృత్యాన్ని ప్రదర్శించారు. వీరు నర్తిస్తూ పదికి పైగా కుండలను తలపై ఒకదానిపై మరొకటి పడిపోకుండా నిలిపి ఉంచి సమావేశితులను ఆహ్లాదపరిచారు. భజన చివరగా భగవాన్ పాడిన పాట, “రామా కోదండ రామా...” పాటను వారి గళములోనే వినే అవకాశం భక్తులకు లభించింది.

- దివి చతుర్వేది

Sri Sathya Sai Gokulam

a unit of

Sri Sathya Sai Sadhana Trust – Bhaktha Sahayak Division

Requires

Veterinary doctors and officer

Sri Sathya Sai Sadhana Trust – Bhaktha Sahayak Division is a religious organization involved in service to, (a) the devotees visiting Prasanthi Nilayam and (b) the cows through Gokulam. Sri Sathya Sai Gokulam (a Goshala) is a unit that houses, protects and rears about 400 cows. Bhagawan Sri Sathya Sai Baba says Cow (Gomaatha) is one of the four mothers of man. Accordingly the main objective of the unit is to take good care of the cows that are in the Gokulam. Gokulam requires the following personnel immediately:

1. Veterinary Doctor – 1 no. – 10 to 15 years of experience in Gynecology and Animal Reproduction.
2. Veterinary Doctor – 1 no. - 10 to 15 years of experience in General Veterinary Medicine.
3. Junior / Senior Veterinary Officer – 1 no. - Bachelor's degree with experience in handling various duties with respect to Goshala activities.

Prior experience is a must for all the above posts. The incumbent must be willing to serve sincerely and with commitment. He must be ready to behave and live in such a manner that is suitable to the spiritual environment and the Ashram. Interested candidates may please send in their Bio Data with passport size photographs to **The Convener, Bhaktha Sahayak Division, Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Prasanthi Nilayam-515134. Email: bsd@sssstbsd.org - Phone :08555 – 288550.**

Head – BSD
Sri Sathya Sai Sadhana Trust

చిన్నకథ

పాపము - శిక్ష

ఒకానొక సమయమున ఒక పతితను బజారులోనికి ఈడ్చుకువచ్చి ప్రజలందరు కూడి ఆమెపై రాళ్లు వినరడం మొదలుపెట్టారు. ఆ దృశ్యాన్ని జీసెస్ చూడడం జరిగింది. ఆయన ఎంతో విచారంతో, “ప్రజలారా! ఆమెను ఎందుకు ఆవిధముగా హింసిస్తున్నారు?” అని అడిగాడు.

“ఆమె పతిత ఆమె జీవించివుండకూడదు. ఆమెను శిక్షించవలసిందే” అన్నారు. అప్పుడు జీసెస్, “ఆమె

పాపము చేసినది నిజమే. కానీ ఆమెను శిక్షించుటకు అధికారము ఉండాలి. అంటే ఎవరికి? ఎటువంటి పాపమూ చెయ్యనివారు, పాపములను తలచనివారుగా ఉండాలి. కాన, మీలో ఎవరు పాపములను తలచలేదో, చెయ్యలేదో వారు ముందుకు వచ్చి ఆమెను రాయితో కొట్టవచ్చును” అని అన్నాడు. అందరూ తలలు వంచుకొని ఎవరి దారిన వారు వెళ్లారు.

ఆ పతిత కంటిధారలతో జీసెస్ పాదాలపై పడి, “ప్రభూ! క్షమించండి” అన్నది. అప్పుడా కరుణామయుడు, “లే! ఇకమీదట పాపము తలచకు, చెయ్యకు” అని ఆశీర్వాదించి పంపివేసాడు.

- బాబూ

చిత్రరచన: బి.వి. సత్యమూర్తి

SRI SATHYA SAI INSTITUTE OF HIGHER MEDICAL SCIENCES,
PRASANTHIGRAM, PUTTAPARTHI, ANDHRA PRADESH.

Applications are invited from eligible candidates for filling up the vacancy in SSSIHMS, PG.

1 (a) Name of the post / Department: **Perfusionist - CTVS**

Pay scale/ emoluments:	5000-150-8000 (old)
(at min.of basic)	9300-34800 (new)

Qualification

Essential:

1. B.Sc., Degree from a recognised university.
2. Certificate in Perfusion Technology (awarded by a recognised Institution/ Association / Authority (such as Association of Thoracic and Cardio vascular surgeons of India) after a training in a centre with atleast one year experience in clinical perfusion.

(or)

1 (b) Name of the post / Department: **Technician- Perfusion**

Pay scale/ emoluments:	4000-100-6000 (old)
(at min.of basic)	5200-20200 (new)

Qualification

Desirable: One year working experience in Clinical Perfusion

Essential: (a) 12th class pass with science or intermediate or equivalent from a recognised university / institution

(b) One year paramedical certificate course recognised by Government

(c) One year experience in clinical perfusion

Applications are also invited from qualified / eligible candidates for filling up vacancy in Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences, Prasanthigram, Puttaparthi, Andhra Pradesh. For details of vacant posts and other information about the Institute, please visit our website (www.psg.sssihms.org.in). Compensation package will commensurate with the qualifications and experience.

Candidates may furnish their bio-data in prescribed form (to be downloaded from our website: <http://psg.sssihms.org.in/pages/Careers.htm>). Complete applications, along with a passport size photo and copies of qualifying degrees and experience, may be sent by post to the Director, SSSIHMS, PG, Puttaparthi-515134, Ananthapur Dist., Andhra Pradesh. Applications may also be sent through e-mail (humanresourcespg@sssihms.org.in) along with scanned copies of certificates and photo.

Last date for receiving applications is: **25/12/2011**

SRI SATHYA SAI INSTITUTE OF HIGHER LEARNING

(Deemed to be University)

Vidyagiri, Prasanthi Nilayam - 515 134, Anantapur District, Andhra Pradesh, India

Ph: +91 8555 287239 Fax: 286919

Website: www.sssihl.edu.in E-mail: registrar@sssihl.edu.in

Admissions Notice

Admissions for the Academic Year commencing from 1st June 2012 will be made for the following Undergraduate, Postgraduate and Professional Programmes:

Programmes offered for men: B.A., B.A.(Hons) & B.Sc.(Hons) in Economics; B.Sc.(Hons) in Mathematics, Physics, Chemistry, Biosciences (leading to Postgraduate Programmes in respective subjects) and B.Com.(Hons); B.B.M. and B.C.A.; M.A.(Economics), M.Sc.(Nanoscience & Nanotechnology); M.B.A., M.B.A.(Finance), M.Tech.(Computer Science) and M.Tech.(Applied Optics).

Programmes offered for Women: B.A., B.Com.(Hons), B.B.M., B.Sc.(Home Science), B.Sc.(Hons) in Mathematics, Physics, Chemistry, Biosciences; B.Ed., M.A.(English), M.A.(Telugu), and M.Sc.(Food Science & Nutrition) / M.Sc.(Food Technology).

Eligibility for Admissions:

Undergraduate Programmes [BA / BA(Hons) / B.Sc. / B.Sc.(Hons) / B.Com.(Hon) / BBM / BCA]: 10+2 pattern of study/Intermediate. Minimum marks required in X Std. examinations is 60% in aggregate and 55% in General English. Candidates should have taken their final year +2 / Intermediate qualifying examination before the date of Admission Test. In the case of candidates who have appeared for XII / +2, their marks in the previous years (X or XI Std) should not be less than 60% in aggregate and 55% in General English.

For BBM: The admissions test will evaluate verbal skills, numerical skills and reasoning skills.

For BCA: Candidates should have Mathematics as one of the subjects of study in their XI/XII standards, should have studied Algebra, Geometry, Calculus and basics of Statistics in their formal education at +2 level. The admissions test will evaluate verbal skills and knowledge in Mathematics.

Note: Separate application form is to be submitted for each programme of study.

Postgraduate Programmes [M.A.(Economics) / M.A.(English) / M.A.(Telugu) / M.Sc.(Food Science & Nutrition) / M.Sc.(Food Technology)]: A First class (minimum of 60% marks in aggregate in all the three years of study) in respective degrees with 50% in General English.

For M.Sc.(Food Science & Nutrition) / M.Sc.(Food Technology), candidates of B.Sc.(Biosciences) / B.Sc.(MPC) are also eligible to apply.

For M.Sc.(Nanoscience and Nanotechnology) Programme, candidates of B.Sc.(Physics) / B.Sc.(Biosciences) / B.Sc.(Chemistry) background are eligible to apply.

For M.A.(Economics) Programme, candidates of B.A. / B.A.(Hons) in Economics or B.Com./ B.Com.(Hons) background are eligible to apply.

Professional Programmes [MBA / MBA(Finance) / M.Tech.(Computer Science) / M.Tech.(Applied Optics) / B.Ed.]: A First class (minimum of 60% marks in all examinations of the course) Bachelor's degree or a Postgraduate degree with 50% marks in General English in the first undergraduate degree examination. In case of the candidates who have not received the marks statements of the final year of the Bachelor's degree examination, their marks in the previous years/semesters should not be less than 60% in aggregate and 50% in General English.

For M.B.A./M.B.A.(Finance): Candidates of Technical Courses like B.E., B.Tech., B.Pharma., B.Sc.(Agri) etc. are exempted from the minimum requirement of 50% marks in General English.

For M.Tech.(Computer Science): A First class both in the Bachelor's degree and M.Sc.(Mathematics) / M.Sc.(Physics) / M.Sc.(Computer Science) / M.C.A. or first class in B.E.(Computer Science) / B.Tech. (Computer Science) levels of examination with Computer Science background. Further the candidates should have formally undergone the following courses: Artificial Intelligence, Computer Networks, Computer Organisation & Architecture and Database Systems.

For M.Tech.(Applied Optics): A First class both in the Bachelor's degree and M.Sc.(Physics) or first class in B.E. / B.Tech. levels of examination with a background in Optics and Electromagnetic Theory.

For B.Ed.: The admissions test will evaluate General English and two methodology subjects based on the subjects studied at the undergraduate/postgraduate programmes.

Candidates applying for the above Postgraduate and Professional programmes should complete their final year/semester qualifying examination before 30th May 2012. Admissions are made as per the guidelines issued by the Govt. of India and UGC with regard to Reservation of seats for SC/ST candidates. Further, SC/ST candidates are entitled to a relaxation in the eligibility criterion of 5% marks.

Note: Eligible candidates will be short-listed by the Institute based on the marks in the qualifying examinations and will be called for the Admissions Test.

Admission to all the above programmes will be on the basis of a Written Admissions Test followed by an Interview which will be held in **3rd and 4th weeks of April 2012**, at **Prasanthi Nilayam, Andhra Pradesh**.

The application form along with Information Handbook will be available from **1st of November 2011 to 25th of January 2012**. The last date for receipt of duly filled-in application forms is **31st of January 2012**.

Interested candidates may apply to the **Registrar, Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, Vidyagiri, Prasanthi Nilayam - 515 134, Anantapur District, A.P.** along with I.P.O. or Bank Draft for Rs.100/-. The Bank draft should be drawn in favour of **Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning**, payable at **SBI, Prasanthi Nilayam/Puttaparthi**. Since the application forms are different for Undergraduate, Postgraduate and Professional programmes, candidates must indicate clearly the details of course/subject of study for which they seek admission in the requisition letter.

The name and complete postal address along with programmes for which application form is required should be clearly stated in Block letters on the reverse of the IPO/DD and also in the requisition letter.

Alternatively, candidates may visit the Institute website, www.sssihl.edu.in for applying through the online application portal.

Registrar

క్రొత్త ప్రచురణలు

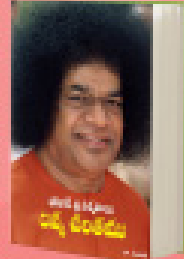

పూలు 95

పైక : 1/8 పేజీ
పేజీల సంఖ్య : 394
కోడ్ నెం. : 11035

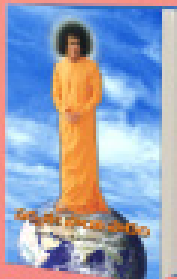
1994-2001 సం||ల మధ్యకాలంలో భగవాన్ దివ్య జీవితంలో చోటుచేసుకొన్న ముఖ్యాంశాలను వర్ణించటానికి చేసిన ప్రయత్నమే ఈ సంపుటం. ఈ ప్రయత్నం మహాసముద్రాన్ని ఒక ఛాయాచిత్రపటంలో బంధించటాన్ని పోలివచ్చే! ఆ ఛాయా చిత్రపటం ఒక నిశ్చలమైన చిత్రమే అయినప్పటికీ దానిని చూడగానే - నిజమైన సముద్రం యొక్క మహాదీప్త్యుత్, ఉద్వేగవంత ఎగిరించే మహోత్సవం తరంగాల మేఘ గర్జనలంటి మహాభోష్ట, వీక్షకుని మనోభలకంపై మెదులుతాయి.

ప్రభాత తమిళ భాషా విద్వాంసులు శ్రీ రా. గణపతి భగవాన్ బాలాదారి జీవిత చరిత్రను 'స్వామి' అన్న పేరుతో తమిళ, ఆంగ్ల భాషలలో రాసిన గ్రంథానికి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి దివ్యచరితము అన్న ఈ గ్రంథం సంక్షిప్త ప్రచురణము. మూలగ్రంథాన్ని శ్రీమతి దా|| లక్ష్మీసురేశ్ గారు తెలుగులోకి అనువదించగా ఈ ప్రచురణను ఆచార్య ముదిగింప వీరభద్రయ్యగారు సంక్షిప్తీకరించి ఇక్కడ నిర్వహించారు.

పూలు 90

పైక : 1/8 పేజీ
పేజీల సంఖ్య : 535
కోడ్ నెం. : 11034

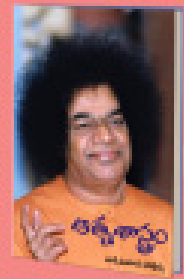

పూలు 40

పైక : 1/8 పేజీ
పేజీల సంఖ్య : 298
కోడ్ నెం. : 10009

సాయి సౌజన్యంలో సవాతన పారథి తెలుగు, ఇంగ్లీషు మాన వట్రికల్లో ప్రచురితమై ప్రపంచవ్యాప్తంగా సాయి భక్తులను ఉత్తేజపరిచిన ఇంటర్వ్యూల కొన్ని ఈ పుస్తకంలో సంతకం చేయబడినాయి. విభిన్న మతాలకు, వివిధ వేదాలకు చెందిన విద్యావేత్తలు, వైద్య నిపుణులు, ప్రముఖులు భగవాన్ తమ జీవితాల్లో గొప్పచచ్చిన సత్పరిచాయాన్ని, వారి సర్వస్వత్వ, సర్వవ్యాపకత్వ, సర్వశక్తిమత్వాలను ప్రతిబింబించే తమ దివ్యానుభవాలను వివరించారు.

పాఠకునికి మనస్సు మర్కాలను తెలిపి పాఠనా మార్గంలో అర్థంబులను తొలగించారు, భగవాన్. మనస్సుతో చేసే ఏ పాఠనా పాఠన కాదన్నారు. అత్యుచే జీవిత పరమార్థమని తెలిపి, దానిని పాఠించడానికి కావలసిన ప్రలోభలను అనేకం చేశారు. వాటిలో మనస్సుకి సంబంధించిన రహస్యాలు, విషయాలు ముఖ్యం చేసుకొని మరో నాశానికి ప్రయత్నించడం పాఠకులకు ప్రధాన లక్ష్యం కావాలి. ఈ లక్ష్య సాధనకు అత్యుత్తమం ఎంతగానో ఉపయోగిస్తుంది.

పూలు 30

పైక : 1/8 పేజీ
పేజీల సంఖ్య : 118
కోడ్ నెం. : 10008

పూలు 60

పైక : 1/8 పేజీ
పేజీల సంఖ్య : 347
కోడ్ నెం. : 10005

పూలు 55

పూలు 60

పైక : 1/8 పేజీ
పేజీల సంఖ్య : 328
కోడ్ నెం. : 11199

పూలు 60

భగవాన్ దివ్య ప్రసంగం, అది ఒక దివిజంగా మహా ప్రవాహం. సరస సరళ మృదు మధుర పదసంపదతో, సంపర్కరహితములైన 'చిన్నకథల'తో, పండిత పామర రంజితమై సాగుతూ సంగీత పాఠాత్మ కళా విలసితమై సర్వదర్శన పార పారథ సమన్వితమై విదేవారిని ఉజ్జాతలూగిస్తుంది. 1986, 1987 సం||లలో భగవాన్ అనుగ్రహించిన పదనామ్మలాన్ని పరిశల పౌలభ్యంతోనం రెండేసి భాగాలుగా సంతకం చేసి అందిస్తున్నాము.

గమనిక: పోస్టల్ ఖర్చుల వివరాలకు మా కార్యాలయాన్ని సంప్రదించండి.

ఫోన్ నెం. 08555 287375 (Extn: 129)

బంబము - ప్రతిబంబము

అతివేగముగా పారు సెలయేటిలోని చంద్రబింబమునకు పరిపూర్ణతా లేదు, ప్రశాంతతా లేదు. అది మాయాపూరిత కర్మలకు, మంచీ చెడు ద్వంద్వములకూ లోబడిన జీవాత్మకు ప్రతీక. నిశ్చలమైన సరస్సులోని చంద్ర బింబము అచలముగా, ఒడిదుడుకులు లేకుండా, పరిపూర్ణముగా ఉన్నది. సమత్వము, సమాధానము కుదిరి అద్వైతానందము ననుభవించు పరమ యోగికి ప్రతీక అది. ఏమైనా, ఈ రెండూ అకసములోనున్న చందమామ ప్రతిబింబములే. అది సర్వధీ సాక్షిభూతము, ఆద్యంతములు లేని పరబ్రహ్మ. ఏనుకీస్తు ఈ మూడు చందమామలనుగురించి వివరించినాడు. రాజసికమైన జీవాత్మగా 'నేను దేవును దూతను' అని తెలిపాడు. ఇది జీవన ప్రవాహంలో చిక్కుకొని మిణుకు మిణుకుమనే ప్రతిబింబము. సమత్వము సంపాదించి ద్వంద్వాతీతుడైన యోగిగా 'నేను దేవుని కుమారుడను' అని తెలియజేశాడు. అయితే, ఇవి రెండూ ప్రతిబింబములు మాత్రమే అని గుర్తించుకొని, తానుకూడా కాల కారణ కర్మలకతీతమైన, నామరూపరహితమైన పరబ్రహ్మయే అని స్వానుభవము కలిగి 'నేనూ జగన్నాథుడూ ఒకరే' అని చెప్పినాడు.

- బాబా

వార్షిక చందా: రూ. 60.00 (భారతదేశంలో)

రూ. 550 లేక \$13 లేక £9 (విదేశాలకు)

చందా ఒకటి, లేక రెండు, లేక మూడు

సంచిత్యురాలకు స్వీకరించబడును

Printed and published by K.S. Rajan on behalf of the owner Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division, Prasanthi Nilayam - 515134, Anantapur district (A.P.) and printed at Sri Sathya Sai Press, within Sri Sathya Sai Ashram premises, Prasanthi Nilayam and published at Prasanthi Nilayam. Editor : B.V. Ramana Rao